

සිංහල ගේ කාචයන්හි විද්‍යමාන වන නාට්‍ය ගාස්තුයට අනුරූප වූ ජන්දස් ලක්ෂණ පිළිබඳ විමෙහුමක්

හෙ. ව. බිහෙෂ් ඉන්දික සම්පත්

Sinhala made of prosody is different from the Sanskrit made of prosody in Sinhala compositions. Meter such as verse (Gee) and four line stanza (Sivpada) are used to a large extent. It is very rare to see Sanskrit quatrain (Silo Virith) both in order Sinhala verses and in modern verse. It is impact more difficult to compose verse based on quatrain (Silo Virith) than it is to compose verse(Gee) and four line stanzas(Sivpada). In text such as "Natya Sasthraya", "Chandas Suthraya", "Vruththa rathnakaraya" and "Chando manjari" Sanskrit way of prosody is explained. Even though "Natya shastraya" by Baratha muni is a manual on drama, it is also important as one of the most ancient sources that mentions prosody. On this occasion, the features of prosody in Natya shastraya are explained and the manner in which characteristics similar to them are used in modern song compositions is also expounded.

ප්‍රමේණය

කවියක මූල ප්‍රතිෂ්ථාව වූ යති, විරිත් ආදිය හා සම්බන්ධ ගාස්තුය ජන්දස් නම් වේ. මෙය ද අලංකාර හා සම්ගාමී ව වසර දහස් ගණනක් තිබේ වර්ධනය වූ ගාස්තුයකි. නාට්‍ය ගාස්තුය, ජන්දස් සූත්‍රය, වෘත්තරත්නාකරය, ජන්දෝමණ්දරී වැනි සංස්කෘත මූල ගුන්ප්‍රවල මේ පිළිබඳ ව සාකච්ඡා වී තිබේ. මාත්‍රා ජන්දස හා වර්ණ ජන්දස (ගණ ජන්දස) යනුවෙන් ජන්දසෙහි ආකාර දෙකකි. මාත්‍රා ජන්දසෙහි දී සැලකිලිමත් වනුයේ පදනයේ ඒ ඒ පාදවල මාත්‍රා

© ආචාර්ය හෙ. ව. බිහෙෂ් ඉන්දික සම්පත්
සංස්. මහාචාර්ය පැවැරීක රෝහායක, ආචාර්ය කේ. ඩී. ජයවර්ධන, ජෝන් ක්‍රිස්ත්‍යාචාර්ය
දිනලි ප්‍රතානය
මානවාස්තු පිය ගාස්තුය සංග්‍රහය, 23 කළාපය, 2014/2015
මානවාස්තු පිය ගාස්තුය විශ්වවිද්‍යාලය

අගය පිළිබඳ ව පමණි. එහෙත් ගණ ජන්දසෙහි දී ගණ හා උසු-ගරු සාම්‍ය පිළිබඳවත් අවධානය යොමු කළ යුතු වේ. සිංහල පදන සම්ප්‍රදායයෙහි භාවිත වන ගී, සිවිපද වැනි කාචයකාති බොහෝ දුරට මාත්‍රා ජන්දසට අයත් වන අතර සිලෝ විරිත් (ගේලෝක) අයත් වනුයේ ගණ ජන්දසටයි. නාට්‍ය ගාස්තුයේ දැක්වෙන ජන්දස් ලක්ෂණ පිළිබඳ සාකච්ඡා කරමින් ඒ හා සමාන වූ වෘත්ත ලක්ෂණ තුළතන සිංහල ගිතවල යෙදී ඇති ආකාරය විමර්ශනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණයි. මෙය ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික මූලාශ්‍රය ඔස්සේ කෙරෙන්නා වූ පර්යේෂණයකි. ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය වශයෙන් නාට්‍ය ගාස්තුය ප්‍රධාන සංස්කෘත ජන්දස් ගුන්ප්‍ර හා සිංහල ගිත නිර්මාණත්, ද්විතීයික මූලාශ්‍රය වශයෙන් ඒවා පිළිබඳ ප්‍රත්වාත් කාලීනයන් ගේ මතවාදත් අධ්‍යයනය කෙරේ. මෙහි පර්යේෂණ සීමා ලෙස ජන්දස් පාර්ශ්වයෙන් නාට්‍ය ගාස්තුය ද, සිංහල ගේ කාචය පාර්ශ්වයෙන් 20 වන සියවසේ අපරාදයට සම්බන්ධ උසස් යැයි පිළිගත හැකි ගිත ප්‍රබන්ධ කිහිපයක් ද තෝරා ගෙන ඇත. ජන්දස කාචය ගේ රිද්මය හා ගැඩිඩ්වනිය සම්ග සැපු ව ම සම්බන්ධ වන්නකි. කවියා ගේ අත්දැකීම් පරිසරය හා බැඳුණු ඇතැම් රිද්ම රටා විරිත්තන කිවින්ට මෙන් ම අදාළතන කිවින්ට ද සාධාරණ වේ. තුළතන ගේ කාචය නාට්‍ය ගාස්තුයේ දැක්වෙන ජන්දස් සම්ප්‍රදායයන් හා තුළනාත්මක ව අධ්‍යයනය කළ යුතු වනුයේ මෙම පදනම සැලකිල්ලට ගනීමිනි. ගිතය වැනි තුළතන සාහිත්‍යාගයක දී පවා නාට්‍ය ගාස්තුයේ දැක්වෙන සම්ප්‍රදායික කාචයකාති වැදගත් වන ආකාරය මෙම පර්යේෂණයෙන් නිගමනය කළ හැකි වනු ඇත.

සංස්කෘත ජන්දස් ගාස්තුය

පෙරදිග ජන්දස් සම්ප්‍රදාය පිළිබඳ දැනට විද්‍යමාන පැරණිතම සාධක වශයෙන් සැලකිය හැකි වනුයේ ත්‍රිස්තු පුරුව 1500 පමණ දැක්වා වූ ඉතිහාසයකට දිව යන සාග් වේද පායවල ඇතුළත් විරිත් ආධියයි. සාග්වේදයේ ගායත්‍රී, උෂ්ණික්, අනුෂ්ටුල්, බෘහත්, පංක්ති, ත්‍රිජ්ටුල්, ජගත් වැනි ජන්දස් ආග්‍රිත ව ප්‍රබන්ධිත අනුපාසාදී ලක්ෂණයනට අනුගත සැක්ත සිය ගණනක් දැක ගත හැකි ය.¹ එතෙරේය බ්‍රාහ්මණය වැනි පැරණි ගුන්ප්‍රවලින් ද විවිධ විරිත්වලින් රවනා වී ඇති රසාත්මක වූ පදන හමුවෙයි. ඒ අතර ප්‍රහර්ශිත්,

ප්‍රමිතාක්ෂර, වසන්තතිලකා, ග්ලෝක(අනුම්වුප්), තීජ්ට්‍රුප් වැනි විරිත් දක්නට ලැබේ. එහෙත් කාචාය වෙනම ම ගාස්ත්‍රයක් වශයෙන් වැඩි ඒ මේ පළමු අවස්ථාව වශයෙන් සැලකිය යුතු වනුයේ ක්‍රිස්තු පූර්ව දෙවන ගතවර්ෂයේදී පමණ ලියැවී ඇතැයි විශ්වාස කෙරෙන පතක්දුරලි ගේ මහාභාෂ්‍යයයි. පාණිනී ව්‍යාකරණයට භාෂ්‍යයක් වශයෙන් ලියා ඇති එම ගුන්ථයේ ආර්යා, වක්ත්‍ර, විද්‍යුත්මාලා, උපේන්වජා, වංශස්ථවිල, දේශක, තොට්ක යනාදි වෘත්ත රාජියකින් ප්‍රධානයින පදා 200කට අධික ප්‍රමාණයක් හමු වෙයි.² ඉතික්වීති සංස්කෘත කාචායයේ වෘත්ත කව දුරටත් හැඩැසීමෙහි ලා ප්‍රබල මෙහෙයක් ඉටු වූයේ පිංගල ගේ ජන්දස් සූත්‍රයෙනි. පිංගල වැනි සාම්වරුන් විර කාචායයේ උපයුක්ත සරල ග්ලෝක වෘත්තය ම දිගින් දිගට යොදා ගැනීම වෙනුවට විවිධ ක්‍රම අනුව ලෙසු, ගරු මානු භාග්‍ය ගෙන් භාෂ්ප්‍ර ලේකයේ සන්න්වයන් ගේ ගබ්ද විලාස භාගමන් තාල අනුකරණය කරමින් විවිධ වෘත්ත ලක්ෂණ අත්හදා බලා තිබෙනු පෙනේ.³

සංස්කෘත ජන්දස් ගාස්ත්‍රය සම්බන්ධ ව දිව්‍යමය වූ ප්‍රහවයක් පිළිබඳ මතවාද ගුන්ථාන්තරයන්හි සඳහන් වෙයි. ආදියෙහි මෙහෙසුරු දෙවියා විසින් ස්වතිය ස්දානයෙන් නිෂ්පාදිත ජන්දස් ගාස්ත්‍රය ඔහුගෙන් මහාඛ්‍රාමයාටත්, මහාඛ්‍රාමයාගෙන් සනත් කුමාරයාටත්, සනත් කුමාරයාගෙන් අගස්ති සාමිටත්, අගස්ති සාමිගෙන් බැහස්පතිටත්, බැහස්පතිගෙන් ගුණයාටත්, ගුණයාගෙන් අනන්තයාටත්, අනන්තයාගෙන් පිංගලදීන්ටත් ලැබේ දිමුවයන් මාරුගයෙන් ගණ, විරිත් ආදි ජන්දස් ලක්ෂණ මනු ලෙව ව්‍යාප්ත ව ඇති බව ඇතැම් වෘත්තරත්නාකර පිටපත්හි පරිඹිතයේ දැක්වෙන ග්ලෝකයින් පැවැසේ.⁴

ක්‍රිස්තු පූර්ව අවධියට අයත් විය යුතු යැයි විද්‍යාත්‍යන් පෙන්වා දෙන්⁵ නාචා ගාස්ත්‍රයෙහි අලංකාර පිළිබඳ ව මෙන් ම ජන්දස් පිළිබඳ තොරතුරු ද සඳහන් වේ. එහි 14 වන අධ්‍යායයෙහි වාචිකාඩිනයට සම්බන්ධ අක්ෂර, නාම, ආඩ්‍යාත, උපසර්ග, නිපාත, තද්දිත, සන්ධි, සමාසාදී ව්‍යාකරණ ලක්ෂණ විශ්වාස කිරීමෙන් ඉක්ති ව හරත මුති ජන්දස් විශ්වාස වෘත්ත තොරතුරු විශ්වාස අඩු සහිත වෘත්ත පිළිබඳ ව ද ප්‍රකාශ කොට තිබේ.

සිංහල ගේ කාචායන්හි විද්‍යාත්‍යන් වන නාචා ගාස්ත්‍රයට අනුරුප වූ ... 73

සම්බන්ධ අවශේෂ සෙශ්‍යත්‍යන් පිළිබඳ පැහැදිලි කිරීමක් වශයෙනි. එහෙත් ජන්දස වෙනම ම ගාස්ත්‍රයක් වශයෙන් ගෙන ඒ පිළිබඳ පෘථිවී ව සාකච්ඡා කෙරුණු සංස්කෘත ගුන්ථාවලියක් ද අලංකාර ගාස්ත්‍රයට සම්ගාමී ව බිජි ව තිබෙනු දක්නට පිළිවන. කේදාරහිටාවාරයෙන් ගේ වෘත්තරත්නාකරය සංස්කෘත සාහිත්‍යයේ එන විරිත් පිළිබඳ පැවැසෙන ප්‍රකට ගුන්ථයයි. එහි කාලය අවිනිශ්චිත ය. රේට අමතර ව ගංගාදාස ගේ ජන්දෝමණ්ඩරි වැනි ගුන්ථවලින් ද සංස්කෘත ජන්දස් සම්ප්‍රදායය පිළිබඳ තොරතුරු අනාවරණය කෙරේ.

නාචා ගාස්ත්‍රයේ දැක්වෙන ජන්දස් විශ්වාස

සංස්කෘත ජන්දස් සම්ප්‍රදායය පිළිබඳ ව අධ්‍යායනයේදී පිංගල ගේ ජන්දස් සූත්‍රය, ගංගාදාස ගේ ජන්දෝමණ්ඩරිය, කේදාරහිට ගේ වෘත්තරත්නාකරය යන මූලාගුය ප්‍රකට ව ප්‍රවත්තා නමුදු හරතමුති ගේ නාචා ගාස්ත්‍රය ද සංස්කෘත ජන්දස් පිළිබඳ ව පැවැසෙන ඉපරුණී ගුන්ථයක් වශයෙන් වැදගත් වේ. ක්‍රිස්තු වර්ෂ දෙවන ගත වර්ෂයේදී හෝ තෙවන ගතවර්ෂයේදී හරත මූතිවරයා නාචා ගාස්ත්‍රය රවනා කොට ඇත්තේ නාචා කළාව පිළිබඳ උපදේශ ගුන්ථයක් වශයෙන් වුවත් තද්දුබඳා කාචා ගාස්ත්‍රයට සම්බන්ධ තොරතුරු විශ්වාස කිරීමේදී ජන්දස් ගාස්ත්‍රය පිළිබඳ ව ද ප්‍රකාශ කොට තිබේ.

නාචා ගාස්ත්‍රයේ 14, 15 යන අධ්‍යායයන්හි ජන්දස් පිළිබඳ මූලික තොරතුරු භා වෘත්ත පිළිබඳ විශ්වාසයක් අන්තර්ගත වේ. 14 වන අධ්‍යායයෙහි වාචිකාඩිනයට සම්බන්ධ අක්ෂර, නාම, ආඩ්‍යාත, උපසර්ග, නිපාත, තද්දිත, සන්ධි, සමාසාදී ව්‍යාකරණ ලක්ෂණ විශ්වාස කිරීමෙන් ඉක්ති ව හරත මුති ජන්දස් විශ්වාස වෘත්ත එලඹයි. “වෘත්ත” යනු ජන්දස්වලට අපර නාමයක් බැවි ප්‍රවසන ඔහු තොයෙක් අර්ථ සහිත වර්ණයන්ගෙන් අලංකාර වූ පාද සතරකින් ජන්දස් සමන්විත වන බව ප්‍රවසයි.⁷ සම, විෂම, අර්ධ සම ලෙස වෘත්ත වර්ග තුනකි. පාද සතර ම එකිනෙකට සමාන වනුයේ සම වෘත්තයි. අර්ධසම වෘත්තවල දී පාද දෙක බැංහින් එකිනෙකට සමාන වේ. විෂම වෘත්තවල දී පාද දෙක බැංහින් එකිනෙකට සමාන වේ. පාද දෙකක් සමාන වූවත් අනෙක් පාද දෙක විෂම ව යෙදි ඇති විරිත් අර්ධ විෂම වෘත්ත වශයෙන් හැඳින්වේ.⁸ පාදයක අක්ෂර ගණන අඩු-වැඩි තොයෙක්

පවත්නා විරිත්, ජන්දස් ගාස්ත්‍රයේ "සම්පත්" නමින් හැඳින්වේ.⁹ පාදයක අන්තර්ගත ආක්ෂර සංඛ්‍යාව අනුව ජන්දස් විසි හයකි.¹⁰ ඒකාක්ෂර ජන්දස, ද්වාන්ක්ෂර ජන්දස, ත්‍රාක්ෂර ජන්දස ආදී වශයෙනි.

නාට්‍යගාස්ත්‍රකරු ගණ හෙවත් ත්‍රික අට විග්‍රහ කිරීමෙන් අනතුරු ව ඒ ඒ ජන්දසට අයත් වන ත්‍රික ගණන සාකච්ඡා කරයි. ත්‍රිකයක් යනු ලසු හෝ ගුරු තුනිකින් සමන්විත වන ඒකකයකි.¹¹ ලසු යනු දිර්ස නොවන ආක්ෂරයකි. දිර්සාක්ෂරයක්, ප්‍රේල්තාක්ෂරයක්, සංයුත්තාක්ෂරයක්, අනුස්ථාරයක්, (අතැම් විටෙක) පාදයක අගට යෙදෙන ලසු ආක්ෂරයක් ගුරු අතුරක් ලෙස සැලකේ.¹² කුමික පද වෙන් කිරීමක් යති නමින් ද¹³ අර්ථයේ සමාජීයක් දැක්වීම විරාම නමින් ද¹⁴ හැඳින්වේ.

14 වන අධ්‍යාය අවසානයේදී නැම්ට ප්‍රත්‍යාය මගින්, ජන්දසකට සම්බන්ධ විරිත සංඛ්‍යාත්මක ව දැක්වූ විට ඒ මස්සේ විරිත හඳුනා ගන්නා පිළිවෙළත්, උදෑෂීම්ට ප්‍රත්‍යාය මගින්, විරිත දැන්නා විට එය එම විරිත අයත් ජන්දසකි කි වන විරිත දැයි සොයා ගන්නා පිළිවෙළත් පෙන්වා දී තිබේ.¹⁵ 15 වන අධ්‍යාය මුළුමනින් ම වෙන් ව ඇත්තේ ඒ එක් එක් ජන්දස්වලට සම්බන්ධ විරිත් කිහිපයක් විග්‍රහ කිරීම සඳහා ය. නාට්‍යගාස්ත්‍රකරුවා දක්වන සමවත්ත හා ඒවායෙහි ගණ හා ලසු-ගුරු යෙමෙන්, යති යෙදෙන ආකාරයක් පහත පරිදි වේ. ගණය සම්පූර්ණ විමෙන් ඉක්තියි ව අවසානයට ගේඟ වන ලසු, ගුරු ආක්ෂර "ල" හා "ග" යන ලෙසින් දක්වා ඇත. ලසු හෝ ගුරු දෙකක් අවසානයට යෙදෙන තන්හි එම සංකේත ද්විත්ව කරනු ලැබේ.

ආක්ෂර සයකින් යුත්ත වන ගායත්‍රී ජන්දස යටතේ තනුමධ්‍ය(ත, ය), මකරක ගර්ඩා(න, ය), මාලිනී(ර, ම), මාලිනී(ර, ර) යන විරිත් ද ආක්ෂර සතකින් යුත්ත වන උප්තීක් ජන්දස යටතේ උදෑෂකා(ර, ස, ග /හෝ/ ස, ප, ග), භුමරමාලිකා(ත, ස, ග) යන විරිත් ද ආක්ෂර අවකින් යුත්ත වන අනුම්පුල් ජන්දස යටතේ සිංහලෝබා(ර, ජ, ග /හෝ/ න, ග), මත්තවේෂීටිත(ජ, ර, ලග), විදුන්මාලා(ම, ම, ගග), විත්තවිලාසිත(න, ජ, ග) යන විරිත් ද ආක්ෂර හැඳින්වේ.

බෙහෙති ජන්දස යටතේ මධුකරී(න, න, ම) විරිත ද, ආක්ෂර දහයකින් යුත්ත වන පංක්ති ජන්දස යටතේ උත්පලමාලිකා(ම, න, ය, ග), කුවලයමාලා(ම, න, ය, ග), ශිංහාරිණී(ර, ජ, ර, ජ) යන විරිත් ද, ආක්ෂර එකාලොසකින් යුත්ත වන තිෂ්ටුප්‍රේ ජන්දස යටතේ දේශීක (භ, ඩ, ඩ, ගග, යති තුනක් හෝ සතරක් යෙදේ), මෝටක(ත, ජ, ජ, ලග), ඉන්දවප්‍රා(ත, ජ, ජ, ගග), උලේන්ද්වප්‍රා(ජ, ජ, ගග), රෙලෝද්බත(ර, න, ර, ලග), ස්වාගතා(ර, න, බ, ගග), කාලිනී(ම, ත, ත, ගග) යන විරිත් ද, ආක්ෂර දොලොසකින් යුත්ත වන ජගති ජන්දස යටතේ තොටක(ස, ස, ස, ස, ස), කුමුදප්‍රා(ර, ය, න, ය), කුමුදනිජා(ර, ය, න, ය /හෝ/ න, ය, ර, ය), වන්දලෝබා(ම, ම, ය, ය), ප්‍රමිතාක්ෂර(ස, ජ, ස, ස), වංශසේත(ජ, ත, ජ, ජ, ර), හරිණප්‍රේත හෙවත් දැන්විලමිබ(න, භ, ඩ, ර), කාමදන්තා(න, න, ර, ය), අප්‍රමේයා හෙවත් තුරුප්‍රායාත(ය, ය, ය, ය), පද්මනී(ර, ර, ර, ර, ර, අක්ෂර තුනෙන් තුනට යති යෙදේ), ප්‍රව(න, න, ම, ය, අක්ෂර අවකින් පර ව යති යෙදේ) යන විරිත් ද, ආක්ෂර දහතුනකින් යුත්ත වන අතිජගති ජන්දස යටතේ ප්‍රහාවති(ජ, ඩ, ස, ජ, ග, සතර වන ආක්ෂරය අවසන යති යෙදේ), ප්‍රහැමිණී(ම, න, ජ, ර, ග, අක්ෂර තුනකින් පර ව යති යෙදේ), මත්තමුදුර(ම, ත, ය, ස, ග) යන විරිත් ද, ආක්ෂර දහතාතරකින් යුත්ත වන ගක්වී ජන්දස යටතේ වසන්තතිලිකා(ත, න, ජ, ජ, ගග), අසම්බාධා(ම, ත, න, ස, ගග, මූල් ආක්ෂර පහෙන් පසු යති යෙදේ), ගරහා(ම, භ, න, ත, ගග) යන විරිත් ද, ආක්ෂර පසලොසකින් යුත්ත වන අතිජක්වරි ජන්දස යටතේ නානැදීමුවී හෙවත් මාලිනී(න, න, ම, ය, ය) විරිත් ද, ආක්ෂර සොලොසකින් යුත්ත වන අඡ්‍රී ජන්දස යටතේ මහුලුපිටිත(බ, ර, න, බ, න, ලග), විලමිනිතගති(ජ, ස, ජ, ස, ය, ලග) යන විරිත් ද, ආක්ෂර දහඳවකින් යුත්ත වන ධාති ජන්දස යටතේ විනුලෝබා(ම, ත, න, ය, ය) විරිත් ද, ආක්ෂර දහතාවයකින් යුත්ත වන අතිජති ජන්දස යටතේ ගර්දුල විතිඩිත(ම, ස, ජ, ස, ත, ත, ග) විරිත් ද ආක්ෂර විස්සකින් යුත්ත වන කාති ජන්දස යටතේ සුවදනා(ම, ර, ඩ, න, ය, ඩ, ලග) විරිත් ද, ආක්ෂර විසි එකකින් යුත්ත වන ප්‍රකාති ජන්දස

යටතේ සුග්‍රදා(ම, ර, න, න, ය, ය, ය) විරිත ද, අක්ෂර විසිදෙකකින් යුක්ත වන ආකාති ජන්දස යටතේ මදක(හ, ර, න, ර, න, ර, න, ග) විරිත ද, අක්ෂර විසිනුනකින් යුක්ත වන විකාති ජන්දස යටතේ අශ්වලලිත(න, ජ, න, ජ, න, ජ, න, ලග) විරිත ද, අක්ෂර විසිහතරකින් යුක්ත වන සංකාති ජන්දස යටතේ මෙසමාලා(න, න, ර, ර, ර, ර, ර, ර) විරිත ද, අක්ෂර විසිපළහකින් යුක්ත වන අතිකාති ජන්දස යටතේ කොඩ්බුලදීහ(ම, ස, හ, න, න, න, න, ග) විරිත ද, අක්ෂර විසිහයකින් යුක්ත වන උත්කාති ජන්දස යටතේ හුජංග්‍රවිජමිනි(ම, ම, ත, න, න, න, ර, ල, ස, ලග) විරිත ද භරත මුති ඉදිරිපත් කොට තිබේ.

මෙම ජන්දස් අතුරින් අක්ෂර 6 සිට 12 දක්වා වන ජන්දස් දිව්‍ය වෘත්ත නමින් ද අක්ෂර 13 සිට 19 දක්වා වන ජන්දස් දිලෝවත්තර වෘත්ත නමින් ද අක්ෂර 20 සිට 26 දක්වා වන වෘත්ත දිව්‍ය-මනුෂ්‍ය වෘත්ත නමින් ද හඳුන්වනු ලැබේ.¹⁶ පාදයක් අක්ෂර 26ට වැඩි විරිත “මාලාවත්ත” යනුවෙන් හැඳින්වේ. සමවෘත්තවල ඉහත දක්වා ඇති ආකාරයට පාද සතර ම සමාන ව යෙදෙන නමුදු විෂම වෘත්තවල පාද සතර එකිනෙකට වෙනස් වන ලෙසින් ද අර්ධසම වෘත්තවල දී පදන්තේ පාද දෙක බැඳින් සමාන ව යෙදෙන ලෙසින් ද පබදිනු ලැබේ.¹⁷ නාට්‍ය ශාස්ත්‍රයේ අර්ධසම වෘත්ත වගයෙන් දක්වා ඇත්තේ කේතුම්පි(ස, ජ, ස, ග/හ, ර, න, ගග), අපරවක්තු(න, න, ර, ලග/න, ජ, ජ, ර), ප්‍රූජ්පිතාග්‍රා(න, න, ර, ය/න, ජ, ජ, ර, ග) වැනි විරිත් ය. (ඉහත විරිත්වල 1, 3 යන පාදවල ගණ හා අක්ෂර යෙදෙන ආකාරය පළමු ව ද 2, 4 යන පාදවල ගණ හා අක්ෂර යෙදෙන ආකාරය දෙවනු ව ද දක්වා ඇත.)

සිංහල ගිතවල විදාමාන වන සංස්කාත ජන්දස්

නාට්‍ය ශාස්තූයේ දැක්වෙන ජන්දස් අතුරින් විරිතක් සකස් වීමට නම් අවම වගයෙන් අක්ෂර සයක් වත් තිබිය යුතු බව පෙනේ. අක්ෂර සයකින් යුක්ත වන ජන්දස ගායතී ජන්දස යනුවෙන් නාට්‍යශාස්තූකරු හඳුන්වා තිබේ. සුනිල් ආරියරත්න රවනා කළ “මගේ සඳ ඔබ” නම් ගිතයේ ස්ථායි කොටස උෂ්ණික් ජන්දසට අනුරුප අනුව ජ, න යන ගණ පිළිවෙළ (| _ | _ | _ |) යෙදෙන පරිදේදෙනි.¹⁸

“මගේ සඳ ඔබ - මගේ සඳ ඔබ
එදා සඳ නොව - මෙදා සඳ ඔබ”¹⁹

රුමුකන සිද්ධාර්ථ හිමි රවනා කළ “හෙලා දහදිය” නම් ගිතයේ සැම ගිත බණ්ඩයක් ම ආරම්භ වී ඇත්තේ ගායතී ජන්දසට අනුරුප ව ජ, න යන ගණ පිළිවෙළ (| _ | _ | _ |) යෙදෙන පරිදේදෙනි.

“හෙලා දහදිය - ලබා කහවණු”

“දයා දිය ගෙන - තෙමා හදවත”

“සරා සඳ ලෙස - නිවා සරතැසු”²⁰

අජන්තා රණසිංහ රවනා කළ “මල් ලියකම්” නම් ගිය ආරම්භ වනුයේ ගායතී ජන්දසට අනුව පාදයකට බගණ දෙකක් (| | _ | | _ |) යෙදෙන පරිදේදෙනි.

“මල් ලියකම් රදි - පෙම් සිතුවම් ඇදි”²¹

හුණු රවනා කළ “දරුවෙට් ඇති අම්මාලා” නම් ගිතයේ ස්ථායි කොටසේ ගායතී ජන්දසට අනුරුප ව පාදයකට සගණ දෙක බැඳින් (| _ | | _ |) යෙදි ඇති අවස්ථාවක් මෙසේ ය.

“හඩවා නෙත මා - සිත පාරනවා”²²

අජන්තා රණසිංහ රවනා කළ “මුව මුක්තාලතා” නම් ගිය ආරම්භ වනුයේ ගායතී ජන්දසට අනුව ස, ර යන ගණ පිළිවෙළ (| _ | | |) යෙදෙන පරිදේදෙනි.

“මුව මුක්තා ලතා - පිළි හංසාංගනා”²³

අක්ෂර සතකින් යුක්ත වනුයේ උෂ්ණික් ජන්දසයි. සුනිල් ආරියරත්න රවනා කළ “දෙවැනි බුදුන් ලෙස” නම් ගිතයේ ස්ථායි කොටස උෂ්ණික් ජන්දසට අනුරුප ව ජ, ජ යන ගණ අවසානයේ ලස්වක්ෂරයක් යෙදෙන සේ (| _ | | | _ | |) ප්‍රබන්ධය වී තිබේ.

“දෙවැනි බුදුන් ලෙස - ලොව ම උවම් කළ
ලොවක පිදුම් ලද - ලොවට උතුම් ලද”²⁴

සුතිල් ආරියරත්න රචනා කළ “මිනා” නම් ගිතයේ එන පහත ගී බණ්ඩයේ උෂ්ණික් ජන්දසට අනුරුප ව ස, ම යන ගණ අවසානයේ ගුරක් වන පරිදි (| _ _ ප | ප ප ප | ප |) පාද යෙදී ඇත.

“මබ කොට්ටල් එන්නෙන් තැ - මට පන්සල් යන්නත් බැ”²⁵

හෙළ රචනා කළ “මෙන්න තොර ලෝකයක් කොයින් දේ” නම් ගිතයේ ස්ථායි කොටසේ එම ජන්දසට අනුරුප ව ජගණ දෙකක් අවසානයට ගුරක් යෙදී ඇත්තේ (| _ ප _ | _ ප _ | ප |) මෙසේ ය.

“මෙන්න තොර ලෝකයක් - මෙන්න තොර හිනයක්
මෙන්න තොර මාවතක් - මෙන්න තොර ගිතයක”²⁶

සුතිල් ආරියරත්න රචනා කළ “පාට පාට හිනයක්” නම් ගිතයේ සහ අජන්තා රණසිංහ රචනා කළ “ප්‍රේමයේ පුදීපයේ” නම් ගිතයේ ආරම්භක කොටසේ උෂ්ණික් ජන්දසට අනුරුප ව ර, ජ, ග යන පිළිවෙළ (| ප _ ප | _ ප _ | ප |) යෙදෙන සේ රචනා වී තිබේ.

“පාට පාට හිනයක් - පාට පාට ලෝකයක්”²⁷
“ප්‍රේමයේ පුදීපයේ - වේදනා දුම්මාරයේ”²⁸

හෙළ රචනා කළ “සිතල දුරුකු මහේ” නම් ගිතයේ දෙවන කොටසේ මූල් දෙපාදය බගණ දෙකක් අවසානයේ ගුරක් යෙදෙන ලෙසත් (| ප _ _ | ප _ _ | ප |), සිව වන කොටසේ මූල් දෙපාදය තගණයකින් හා නගණයකින් පර ව ගුරක් යෙදෙන ලෙසත් (| ප ප | _ _ _ | ප |) උෂ්ණික් ජන්දසට අනුරුප ව රචනා කොට තිබේ.

“ආදර මල් පිපුණා - ආදර මල් වැරුණා”
“එ පෙම් සුවද අයේ - තාමත් මතක තියේ”²⁹

හෙළ ප්‍රබන්ධය කළ “සිතක ගිනිදු” නම් ගිතයේ ප්‍රථම අන්තරා කොටසේ උෂ්ණික් ජන්දසට අනුරුප ව ය, ත ගණ අවසානයේ ගුරක් යෙදී ඇත්තේ (| _ ප ප | ප ප _ | ප |)

මෙසේ ය.

“මගේ පෙම් ආයාවනා - මෙබේ පෙම් ආරාධනා”³⁰

“ආයා නිරායා මැවු” නම් ගිතය ආරම්භයේ අජන්තා රණසිංහ උෂ්ණික් ජන්දසට අනුරුප ව තගණ දෙකක් අවසානයේ ගුරක් යොදා ගෙන තිබෙනු (| ප ප _ | ප ප _ | ප |) දක්නට ලැබේ.

“ආයා නිරායා මැවු - ඇ ස්වජ්න මායාවකි”³¹

බරමසිරි ගමගේ රචනා කළ “රෙන ගිරා ජේඩ්වයි” නම් ගිතයේ ස්ථායි කොටසේ මූල් දෙපාද උෂ්ණික් ජන්දසට අනුව බ, ත යන ගණ අවසානයේ ගුරක් යෙදෙන පරිදි (| ප _ _ | ප ප _ | ප |) රචනා කොට තිබේ.

“රෙන ගිරා ජේඩ්වයි - භාද වෙලා ආදරයි”³²

රඹුකන සිද්ධාර්ථ හිමි රචනා කළ “පිළෙනා මලකට” නම් ගිය ආරම්භ වනුයේ උෂ්ණික් ජන්දසට අනුව ස, න යන ගණ අවසානයේ ලසුවක් (| _ _ ප | _ _ _ | _ |) යෙදෙන පරිදීදෙනි.

“පිළෙනා මලකට - ගලනා දොලකට - දැනෙනා බුදුගුණ.....”³³

ගිතනාත් කුඩාලිගම රචනා කළ “එක ම දසුන” නම් ගිතයේ ස්ථායි කොටසහි, උෂ්ණික් ජන්දසට අනුරුප ව නගණ දෙකක් අවසානයට ලසුවක් වන සේ (| _ _ _ | _ _ _ | _ |) පද යෙදී තිබේ.

“අසට රසදුන - කනට රස දෙන - සිතට සුවදෙන - එක ම දසුන ය ඔබ ම පමණ ය.....”³⁴

අරිසෙන් අනුමුද රචනා කළ “ප්‍රත් සද තැග එන්නේ” නම් ගිතය ආරම්භයේ උෂ්ණික් ජන්දසට අනුරුප ව බ, ස, ග යන පිළිවෙළ (| ප _ _ | _ _ ප | ප |) යෙදී ඇත.

“ප්‍රන්සද තැග එන්නේ - සිල් සුද ඉතිරෙන්නේ.....

පන්සල තැලැවෙන්නේ”³⁵

හෙළ කුමාරතුංග මුතිදාස පිළිබඳ ව රචනා කළ “ගිය කළ විමසා” නම් ගිය පාදයක් මාත්‍රා අටක් වන පියුමකර විරිතට අනුගත වන අතර ම උෂ්ණික් ජන්දසට අනුව නගණ දෙකක් අවසානයට ගුරක් යෙදෙන පරිදීදෙන් (| _ _ _ | _ _ _ | ප |) ද ලියැවී තිබේ.

“ගිය කළ විමසා - එන කළ උදෙසා”

“සුරගුරු කළ දස් - හෙළ මුනි මුනිදස්”

“හටනට නිදහස් - අවියට සිය බස්”

“විසි වන සියවස් - මෙහෙයෙන අසදිස්”³⁶

ශ්‍රී ලංකා රජයේ මානවාස්ත්‍ර සංග්‍රහය “ඒදිරිල්ලේ රාල” නම් ගිත නාටකයේ එදිරිල්ලේ රාල ගෙය ගායනයේ උප්පික් ජන්දසට අනුරුප ව ස, න, ල යන අනුමිලිවෙල (| _ _ ප | _ _ _ | _ |) යොදා ගෙන ඇති අවස්ථා කිහිපයක් මෙලෙසිනි.

“නැග එයි හදවත - අඩුමන් මද තෙද”

“තවමත් සිරිලක - සිටිනා රක ගෙන”

“කකියයි මගේ හද - කකියයි මගේ හද”³⁷

අනුෂ්ටුප් ජන්දස නම් වනුයේ පාදයක් ආක්ෂර අවකින් යුත්ත වන ජන්දසයි. සුනිල් ආරියරත්න රචනා කළ “මේ ජ්වන ගංගාධාරයේ” නම් ගිතය අවසානයේ එන පහත ගිත බණ්ඩයෙහි රීට අනුරුප ව ජ, න යන ගණ පිළිවෙළින් ඉක්බිති ව ලසුවක් හා ගුරක් බැඟින් (| _ ප | _ _ _ | _ ප |) යොදී තිබේ.

“නැගි සිටිමු මිතුරේ - ගැටී මියෙමු මිතුරේ”³⁸

රූපකන සිද්ධාර්ථ හිමි රචනා කළ “මිනිසා හදට ගියාපු” නම් ගිතයේ පළමු අන්තරා කොටසේ මුල් දෙපෙළ රචනා වී ඇත්තේ අනුෂ්ටුප් ජන්දසට අනුරුප ව ස, බ ගණ අවසානයට ගුරු දෙකක් (| _ ප | ප _ | ප ප |) යොදෙන පරිදීදෙනි.

“මිනිසා දත් දෙනවාපු - දුහියා එන් දෙනවාපු”³⁹

අත්ත්තා රණසිංහ රචනා කළ “ආගා නිරාගා මැට්” නම් ගිතයේ අන්තරා කොටසේ රචනා වී ඇත්තේ මෙම ජන්දසට අනුරුප ව යගණ දෙකක් අවසානයේ ලසුවක් හා ගුරක් (| _ ප ප | _ ප ප | _ ප |) යොදෙන පරිදීදෙනි.

“ද්වාලන්න පෙමි මාරුතේ - ඇයයි එං ව ඉත්තේ නිතේ නිවාලන්න දුක් ජ්විතේ - ඇයයි නිල්ල මල්මාවතේ නෙතේ හැංගි හැංගි ඉදි - සිතේ ස්වර්ණ යානේ නිදි මුලේ මන්දහාසේ දිදි - මගේ නින්ද ආයේ බිඳී”⁴⁰

මහු රචනා කළ “අමා දම් පුරා” නම් ගියේ ස්ථායි කොටසේ අග දෙපෙළ රචනා වී ඇත්තේ අනුෂ්ටුප් ජන්දසට අනුරුප ව ය, ර යන ගණ අවසානයට ගුරු දෙකක් (| _ ප ප | ප _ ප | ප ප |) යොදෙන පරිදීදෙනි.

“පිරුවෝ බේඛි සම්හාරා - දිනුවෝ සේර සංසාරා”⁴¹

දරමසිරි ගමගේ රචනා කළ “කුමරෙක් ඇවිදින්” නම් ගියේ ප්‍රථම අන්තරා කොටසේ මුල් දෙපෙළ අනුෂ්ටුප් ජන්දසට අනුරුප ව න, බ යන ගණ අවසානයේ ගුරු දෙකක් යොදෙන සේ (| _ _ | ප _ _ | ප ප |) රචනා වී තිබේ.

“කුමර වංචල කාලේ - බණිර කිංකිණී රාවේ”⁴²

ජ්‍යෙෂ්ඨකිරීත් ද අල්විස් රචනා කළ “සද මිදුලට එනවා” නම් ගියේ අන්තරා කොටසේ ආරම්භයේ අනුෂ්ටුප් ජන්දසට අනුරුප ව ත, ස යන ගණවලින් ඉක්බිති ව ලසුවක් හා ගුරක් (ප ප | _ _ | _ ප |) යොදී තිබේ.

“ඇ ඉන්නෙ සද රේණුවේ - මා ඉන්නෙ මගේ ලෝකයේ”

“පායන්න යලි මේ ලෙසේ - පැහැන්න මතු ජ්විතේ”⁴³

රූපකන සිද්ධාර්ථ හිමි රචනා කළ “කිරීමල්ලි කිරී ඉල්ලා” නම් ගියේ පළමු අන්තරා කොටස ආරම්භයේ අනුෂ්ටුප් ජන්දසට අනුරුප ව ජ, ත යන ගණ අවසානයේ ලසුවක් හා ගුරක් යොදෙන පරිදීදෙන් (| _ ප | _ _ | ප ප | _ ප |) රචනා කොට තිබේ.

“ලඹි ලගත් මවිකිරී නැ - මගේ ලගත් මවිකිරී නැ”⁴⁴

පාදයක් ආක්ෂර නවයක් වන සේ යොදෙනුයේ බැහැනී ජන්දස සි. කුමාරත්න මුතිදාස රචනා කළ “ව්‍යුල් තොහුව්” නම් ගියේ ස්ථායි කොටස රචනා වී ඇත්තේ බැහැනී ජන්දසට අනුරුප ව ස, න, ය යන ගණ පිළිවෙළ (| _ _ ප | _ _ _ | _ ප ප |) යොදෙන පරිදීදෙනි.

“සැරදේ ව්‍යුල් රුත්තේදේ - නිබදේ ව්‍යුල් රුත්තේදේ”

“රිසිදේ ව්‍යුල් රුත්තේදේ - පැහැදේ ව්‍යුල්රුත්තේදේ”⁴⁵

රූපකන සිද්ධාර්ථ හිමි රචනා කළ “මිනිසා හදට ගියාපු” නම් ගියේ මුල් දෙපෙළ රචනා වී ඇත්තේ ද ස, න, ය යන ගණ පිළිවෙළ යොදෙන පරිදීදෙනි.

“මිනිසා හදට ගියාපු - මිනිසා පුදුම ව්‍යුනාපු”⁴⁶

සුනිල් ආරියරත්න රචනා කළ “සංසාර සාගරේ ජ්විතේ යාතාව” ගිතයේ එන පහත ගිත බණ්ඩය බැහැනී ජන්දසට අනුරුප ව න, බ, ර යන ගණ පිළිවෙළින් (| _ _ | ප _ _ | ප _ ප |) යුත්ත වේ.

“ඡබ සෞයා පදවන්නෙම් - ඡබ නිසා පදවන්නෙම්”⁴⁷

අජන්තා රණසිංහ රවනා කළ “කල්පනා ලොව මල් වනේ” නම් ගිතයේ අවසන් කොටසේ පළමු, දෙවන හා සිව් වන පාද රවනා වී ඇත්තේ බෘහතී ජන්දසට අනුරූප රගණයකින් පරව සගණයක් හා යගණයක් (| ප _ ප | _ ප | _ ප ප |) යෙදෙන පරිදේදෙනි.

“මා වතා සහසක් සුගත් පා - ඇ රුවීන් පිළිරු මැවිලා
පාව යයි මුළු ජ්‍රිත්තේ සුදු - මිදුමින් දැවටි එතිලා”⁴⁸

ඡ්‍රහු රවනා කළ “හින් සැරේ ඔබ ආවා” නම් ගිතයේ බෘහතී ජන්දසට අනුරූප ව බ, ත, න යන ගණ පිළිවෙළ (| ප _ _ | ප ප | _ _ _ |) යෙදී ඇති අවස්ථාවක් මෙසේ ය.

“මත් කොටුවන් ගිත නඳින - සත් පියුමන් රේණු මතින”⁴⁹

“යාච්චේ හිතින් අඩන්නෙපා” නම් ගිය ආරම්භයේ අජන්තා රණසිංහ බෘහතී ජන්දසට අනුරූප ව ර, ජ, ර යන ගණ පිළිවෙළ (| ප _ ප | _ ප | _ ප |) යොදා ගෙන තිබේ.

“යාච්චේ හිතින් අඩන්නෙපා - මාච්චේ තවත් ඉදි ජලේ”⁵⁰

ඡ්‍රහු විසින් ලියන ලද “දෙපා වදිම්” නම් ගිතයේ අවසන් කොටසේ බෘහතී ජන්දසට අනුරූප බ, බ, ස යන ගණ පිළිවෙළ (| ප _ _ | ප _ _ | _ _ ප |) යෙදී ඇති.

“සත් මහලින් මැදුරු ලබා - සත් රුවතින් ඉසුරු ලබා
සත් පතිනී බල මහිමෙන්....”⁵¹

යමුනා මාලිනී පෙරේරා රවනා කළ “බාලිකා විය” නම් ගිය ආරම්භයේ බෘහතී ජන්දසට අනුරූප ව ර, ජ, න යන ගණ පිළිවෙළ (| ප _ ප | _ ප | _ _ _ |) යෙදී තිබේ.

“කොට් මල් සිනා සිරිවත - පා - නගා වඩා පතපොත”⁵²

ඇය රවනා කළ “නුම්ඩි දායාදය” නම් ගිතයේ දෙවන අන්තරා කොටසේ මෙම ජන්දසට අනුරූප ව ජ, බ, ස යන ගණ පිළිවෙළ (| _ ප _ | ප _ _ | _ _ ප |) යෙදී තිබේ.

“ගහක් වුණා හොඳ හෙවණයි - ගගක් වුණා හොඳ සිහිලයි
මලක් වුණා නුම් සුවඳයි - ගලක් වුණා හිතපුදුමයි”⁵³

පාදයක් අක්ෂර දහයකින් යුක්ත වනුයේ පාක්නී ජන්දසයි. සුනිල් ආරියරත්න රවනා කළ “කවියා සහ පෙම්වතිය” නම් ගිතයේ එන පහත පදා පාදවල පංක්ති ජන්දසට අනුරූප ව ජ, ර, ජ යන ගණ අවසානයේ ගුරුවක් බැහින් (| _ ප _ | ප _ ප | _ ප |) යෙදී තිබේ.

“මැබේ හඩින් නුරා දැහැන් බිඳී - පහන් පැතුම මගේ නුවන් සිඟි”
“සුදුම් සිහිල් පවත් ලෙසින් සිනා - මැබේ විමන් වදිම් ලැගුම් සොයා”⁵⁴

අජන්තා රණසිංහ රවනා කළ “කුන්ද සමන් මල්” නම් ගිතයේ අන්තරා කොටසේ පංක්ති ජන්දසට අනුරූප ව න, ජ, න යන ගණ අවසානයට ගුරක් යෙදෙන සේ (| _ _ _ | _ ප _ | _ _ _ |) රවනා වී ඇති.

“හිමිදිරියේ පිළි මල සේ - ඔසරි පොටෝ සුදු නෙරියේ - සින දැවටේ සිලි සිලියේ

මට නොදැනී මට අමතා - පට් නළලේ කියුම් ලකා - මුදු මුදු
සේ සැලෙන ලකා”⁵⁵

ඡ්‍රහු රවනා කළ “සුදු මුතු මාල” නම් ගිතයේ අවසන් හිත බණ්ඩය රවනා වී ඇත්තේ ද එකී ලසු-ගරු පිළිවෙළ ම යෙදෙන පරිදේදෙනි.

“කවඩි රටා ඇදි වෙරලේ - සිනිදු සිනා රළ පෙරලේ
රුවැකි ඔබේ මුව කමලේ - නෙතු ඉගියෙන් සිතු සසැලේ”⁵⁶

දරමසිරි ගමගේ රවනා කළ “වන්දන ඇල්ලෙන් නාලා” නම් ගිතයේ අවසන් කොටසේ මුල් දෙපෙළ රවනා වී ඇත්තේ පංක්ති ජන්දසට අනුව න, න, ස යන ගණ අවසානයට ගුරක් (| _ _ | _ _ | _ _ ප | ප |) යෙදෙන පරිදේදෙනි.

“එක කුසුමකි පිබි දෙන්නේ - එක වන බඩිරෙකි ඉන්නේ
දෙබරුන් සේනා ඉන්නේ - වෙනසක් නැ සිදු වන්නේ”⁵⁷

රුමුකන සිද්ධාර්ථ හිමි රවනා කළ “කදුල පැන්” නම් ගිතයේ පළමු අන්තරා කොටස ආරම්භයේ පංක්ති ජන්දසට අනුරූප ව යගණ දෙකක් හා නගණයක් අවසානයේ ගුරක් (| _ ප ප | _ ප | _ _ _ | ප |) යෙදී තිබේ.

“සුසුම් වැද් සුසුම් වැද් ඔලොගුවක් - පැතුම් මල් පැතුම් මල් පලිගුවක්”⁵⁸

යමුනා මාලිනී පෙරේරා රවනා කළ “සම්ඳ” නම් ගියේ පාද වැඩි ප්‍රමාණයක් රවනා වී ඇත්තේ පංක්ති ජන්දසට අනුරුප ව ජගණ දෙකක් හා බගණයක් අවසානයට ගුරක් බැහින් (|_ _ | _ _ | _ _ | _ |) යෙදෙන පරිදිදෙනි.

“අනුන් හඩවා තැබුල් සදවා - අවුල් අතරේ දනන් වෙසෙනා උනුන් හඩවා කමන් දිනවා - සුවේ සොයලා හඹා යනවා”⁵⁹

රත්න ශ්‍රී විෂේෂීංහ රවනා කළ “සං වඩන මැණිකෝ” නම් ගියේ ආරම්භක ගිත බණ්ඩයේ පංක්ති ජන්දසට අනුරුප ව ස, ජ, ජ යන ගණ අවසානයට ගුරක් යෙදෙන සේ (|_ _ | _ _ | _ | _ | _ |) පාද බැඳ තිබේ.

“තන තමිදෙනා තන තානෙනා - සං සෝදනා මම ලෙංචිනා”⁶⁰

ත්‍රිජ්‍රුප් ජන්දස නම් වනුයේ පාදයකට අක්ෂර එකාලස බැහින් යෙදෙන්නා වූ ජන්දසයි. මෙම ජන්දසට අයත් දේශීක විරින සකස් වනුයේ බගණ තුනක් අවසානයට ගුරු දෙකක් වන සේ (| _ _ | _ _ | _ _ | _ | _ |) යෙදිමෙනි. අරිසෙන් අනුබුදු රවනා කළ “සක්විති කිත් රස” නම් ගිය ආරම්භ වනුයේ එම විරිතෙනි.

“සක්විති කිත් රස යුත් සිරි ලංකා - වික්මැති ප්‍රත් පෙළ ලත් සිරි ලංකා”⁶¹

සුනිල් ආරියරත්න රවනා කළ “නරසිහ ගාරා” නම් ගිය රවනා වී ඇත්තේ පාලි නරසිහ ගාරා පරිදි ම දේශීක විරිත අනුගමනය කරමිනි.

“ප්‍රන්සද වන් වුවනින් දියුලන්නා - රන් සිවියෙන් පැහැයෙන් බබුන්නා

උත්තම කැත් කුල තාරපතින්දා - අන්න ඔබේ නරසිහ පියාණන්”⁶²

ශ්‍රී වන්දරත්න මානවසිංහ රවනා කළ “වර්ෂ පුරාණය” ගිත නාටකයේ බාසුරු ගයන ගිතයේ එන පහත ගි දෙපෙළ දෝඩක විරිතට අනුව ප්‍රබන්ධිත ය.

“කම්පිත ලුමිනිත කංචන මාලා - වංචල පින පෘශ්‍යධර ලිලා”⁶³

සුනිල් ආරියරත්න රවනා කළ “දිලේල් පායා හිරු ඇත් ආසේ” නම් ගිය ත්‍රිජ්‍රුප් ජන්දසට අනුව ජ, ත, ජ, ගග යන පිළිවෙළ යෙදිමෙන් සැකසෙන්නා වූ උපේන්ද්‍රවලු නම් සිලෝෂ් විරිතට අනුව (| _ _ | _ _ | _ _ | _ | _ |) රවනා වී තිබේ.

“දිලේල් පායා හිරු ඇත් ආසේ - නගා තරංග බැස යාවි ගංගා එසේ නමුත් ඇයි කදුලක් ඇසෙකී - කියන් මගේ ආදරණීය ලංකා...”⁶⁴

සුනිල් ආරියරත්න රවනා කළ “ගැටුපු අපට ගැටුපු නොවේ” නම් ගිතය එළඟදස්ලකුණ දැක්වූ වසන් විරිතට අනුව රවනා කොට ඇති සේ ම එහි පළමු කොටසහි ත්‍රිජ්‍රුප් ජන්දසට අනුරුප ව න'ගණ තුනකින් පර ව ලසුවක් හා ගුරක් යෙදෙන පරිදි (| _ _ | _ _ | _ _ | _ | _ |) පද යෙදී ඇති.

“මුගුරු අපට මුගුරු නොවේ - ප්‍රවුරු අපට ප්‍රවුරු නොවේ යකුල් අපට යකුල් නොවේ - ගැටුපු අපට ගැටුපු නොවේ”⁶⁵

අරත්තා රණසිහ රවනා කළ “රේ හදේ හේතාකින් සිඛද ඇහුණයි” නම් ගිතයේ ත්‍රිජ්‍රුප් ජන්දසට අනුරුප ව ගණ දෙකක් හා බගණයක් අවසානයේ ගුරු දෙකක් යෙදෙන සේ (| _ _ | _ _ | _ | _ |) රවනා වී ඇති ගිත බණ්ඩ දෙකක් දක්නට ලැබේ.

“මේරකින් කිවොතින් ගී කවි සින්දු - ආදරණීය කොල පෙම රුබර ලන්දු

පාචවේ ර දවල් කිමිද තැවෙන්නේ - ගංගාචින් කුවුරු හෝ කැන්දන් එන්නේ”⁶⁶

මූහු රවනා කළ “කුන්ද සමන් මල්” නම් ගියේ සේරායි කොටස ත්‍රිජ්‍රුප් ජන්දසට අනුරුප ව බ, ම, බ ගණ අවසානයට ගුරු දෙකක් යෙදෙන සේ (| _ _ | _ _ | _ | _ |) රවනා වී ඇති.

“කුන්ද සමන් මල් මල් කැන්දු සිනාවා - කන්ද උචින් පැයු වන්ද සිනාවා

නෙල්ලි කැලේ හැංගී ඉන්න කුමාරී - පින්න පිපි සිතේ එන්න සිනායි

රංවු බිගුන් සේනා කැන්දු සිනාවා - පුංචි සමන් මල් රෝන් බිංදු සිනාවා”⁶⁷

“දෙපා වදිම්” නම් ගිතයේ තුන් වන කොටස රචනා කිරීමේදී මහු ත්‍රිජ්‍වල් ජන්දසට අනුරුප ව ප, න, එ, න යන ගණ අවසානයට ලසු දෙකක් (| _ _ | _ ප _ | _ _ | _) යොදා ගෙන තිබේ. “සතර වරම් දෙවි තෙද කද - සතර අතින් නිති වැඩ හිද”⁶⁸

රඹුකන සිද්ධාර්ථ නිම් රචනා කළ “ලස්සන ලස්සන මල් සමනල්ල” නම් ගිතයේ පළමු අන්තරා කොටස ආරම්භයේ ත්‍රිජ්‍වල් ජන්දසට අනුරුප ව බගණ දෙකක් හා සගණයක් අවසානයේ ගුරු දෙකක් (| ප _ _ | ප _ _ | _ ප | ප ප |) යෙදී තිබේ.

“විල්තෙර ගාතෙර මලු උන් ඉන්නේ - මල් මත මල් පැණී මලු උන් බොන්නේ”⁶⁹

උන්වහන්සේ රචනා කළ “සුවදායක මහමෙවනාවේ” නම් ගියේ ස්ථායි කොටස අවසානයේ ත්‍රිජ්‍වල් ජන්දසට හා පාදයක් මාත්‍රා 14ක් වන මිණිමල් විරිතට අනුරුප ව ප, න, එ, න යන ගණ අවසානයේ ගුරු දෙකක් බැහින් (| _ ප _ | _ _ _ | _ _ _ | ප ප |) යෙදී ඇත.

“සවන් සම්ද මට පෙනුණාවේ - නිවන් සුවද මට දැනුණාවේ”⁷⁰

යමුනා මාලිනී පෙරේරා රචනා කළ “යථාර්ථය” නම් ගියේ ස්ථායි කොටසහි ද ත්‍රිජ්‍වල් ජන්දසට හා පාදයක් මාත්‍රා 14ක් වන මිණිමල් විරිතට අනුරුප ව ප, බ, න, ලග යන පිළිවෙළ (| _ ප _ | ප _ _ | _ _ _ | _ ප |) යෙදී තිබේ.

“සිතක් පුරා සෙනෙහස ගැලුවත් - වතක් පුරා මදහස හෙළුවත් රයක් ලගින් හිද නිදි වැරුවත් - සඳක් වුණේ කවද ද තරුවක්”⁷¹

යමුනා මාලිනී පෙරේරා රචනා කළ “බාලිකා විය” නම් ගියේ දෙවන අන්තරා කොටස ආරම්භයේ බැහැති ජන්දසට අනුරුප ව ප, න, එ, න, ලල යන පිළිවෙළ (| _ _ _ | _ ප _ | _ _ _ | _ _ |) යෙදී තිබේ.

“නැණ වරමින් ඉගිල ඉගිල - පරතෙර තෙක් ඇදෙනු මිසක”⁷²

රත්න ශ්‍රී විශේෂීංහ රචනා කළ “රිදී නංගියේ” නම් ගියේ පළමු අන්තරා කොටසේ මූල් දෙපෙලෙහි ත්‍රිජ්‍වල් ජන්දසට අනුරුප

ව ප, න, එ, න, ලල යන පිළිවෙළ (| _ ප _ | _ _ | _ _ | _ _ |) යෙදී තිබේ.

“සලා පට සංච්‍රිත බඳවට - නැගී තුරග ඔරු කද පිට”⁷³

ශ්‍රී වන්දුරත්න මානවසීංහ රචනා කළ “ඒදිරිල්ලේ රාල” නම් ගිත නාටකයේ එන පාදිලි යන ගියෙහි ත්‍රිජ්‍වල් ජන්දසට අනුරුප ව ප, ර, ර, ලග යන පිළිවෙළ (| _ ප _ | ප _ ප | ප _ ප | _ ප |) යෙදී ඇත.

“මහත් විකුම් බලේ පැ නොයෙක් ලෙසේ - උසස් නමක් ලැබූ විරයන් ලොවේ

කුමක් නිසා වුවත් වාසියක් පතා - කපා මරා ලුවෝත් සාපයේ ගැලෙයි.....”⁷⁴

ඡගනී ජන්දස පාදයක් අක්ෂර දොළභකින් යුත්ත වේ. ගිතනාත් කුඩාගම රචනා කළ “යොවුන් විය” නම් ගිතයේ දෙවන අන්තරා කොටස ආරම්භයේ ඊට අනුරුප ව පාදයකට බගණ දෙකක්, සගණයක් හා රගණයක් යෙදෙන සේ (| ප _ _ | ප _ _ | _ _ ප | ප _ ප |) ප්‍රබන්ධය වී තිබේ.

“මල් පිපුණා පෙති සැලුණා ආ මගේ නොත් කදුලේ බොඳ වෙනවා දේශාගේ”⁷⁵

සුනිල් ආරියරත්න “හරියනකාට ඔහොම තමයි” විතුපටයට රචනා කළ “පින පැසුණු ආ” නම් ගිතයේ ස්ථායි කොටස අවසානයේ වසත් විරිත තුළ පැවතෙමින් අළුරේ ජන්දසට අනුරුප ව ප, න, එ, න යන ගණ පිළිවෙළ (| ප ප _ | _ ප | _ _ _ | _ _ ප |) අනුගමනය කොට ඇත්තේ මෙසේ ය.

“කොයි කොයි කුසුමෙත් බණිරු වහනවා කොයි කොයි බණිරෙත් පැණී උතුරනවා”⁷⁶

මහු රචනා කළ “මබයි රම්ස සඳ කිරණ ගන අන්ධකාරේ” නම් ගියේ, ඡගනී ජන්දසට අයත් විරිතක් වශයෙන් යගණ සතරක් එක් වී සැකසෙන්නා වූ අප්‍රමේය (භ්‍රංශප්‍රයාන) විරිත යෙදී ඇති අවස්ථාවක් මෙසේ ය.

"උදා වූ සුපෙම් දම් නුසුන් වී රදේවා
මගේ ප්‍රාවී ලෝකේ තැවුල් දුක් නොවේවා"⁷⁷

සුතිල් ආරියරත්න රචනා කළ "වලාවෙන් වලාවේ උදා කැන් ගලන්නේ" නම් ගිය ද ජගතී ජන්දසෙහි එන භූත්ත ප්‍රයාත විරිතට අනුව රවිත ය.

"වලාවෙන් වලාවේ උදා කැන් ගලන්නේ
ගුලාවෙන් ගුලාවේ සිනා මල් පිපෙන්නේ
සිලාවෙන් සිලාවේ රැවන් ගී රදෙන්නේ
තලාවෙන් තලාවේ රිදී රල්ඇදෙන්නේ....."⁷⁸

"වසන්නේ නිදා ඩුන් යොවුන් කොකිලාවන්" නම් ගිතය රචනා කිරීමේ දී ද ඔහු ජගතී ජන්දසට අයන් අපුමෙරියා හෙවත් භූත්තප්‍රයාත වෘත්තය ම උපයුක්ත කොට ගෙන ඇති.

"වසන්නේ නිදා ඩුන් යොවුන් කොකිලාවන්
ගයන්නේ සුපෙම් ගිත භේමන්තයේ දී
වසන්නේ ලපල්ලෙන් වැසී උන් කුසුම් කැන්
නටන්නේ පිළි දැන් භේමන්තයේ දී....."⁷⁹

අක්ෂර දහතුනකින් යුක්ත වන ජන්දස අතිජගතී නම් වෙයි. ධර්මසිරි ගමගේ රචනා කළ "මල් මද බිසව" නම් ගිතයේ රට අනුරුප ව බ, න, න, ස යන ගණ අවසානයට ගුරක් යෙදෙන සේ (|_ _ | _ _ | _ _ | _ _ |) රචනා වී ඇති ගිත බණ්ඩයක් මෙසේ ය.

"නීල වරල පිට මැදට හෙළන්නේ - ආල වඩන ගමනකි ඇය යන්නේ"⁸⁰

සුතිල් ආරියරත්න රචනා කළ "පින් මද පුතුන්" නම් ගිතයේ එන පහත පාදද්වය අතිජගතී ජන්දසට අනුරුප ව ජ, ස, න, ජ යන ගණ අවසානයේ ලසුවක් බැහිත් යෙදෙන සේ (|_ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ |) රචනා වී ඇති.

"නුමේ කදුලකින් ලොව ම දකින්නෙම්
නුමේ කෙදිරියෙන් ලොව ම අසන්නෙම්"⁸¹

සිංහල ගේ කාචායන්හි විද්‍යමාන වන නාට්‍ය ගාස්ත්‍රීයට අනුරුප වූ ... 89

මහු රචනා කළ "ක්වියා සහ පෙම්වතිය" නම් ගිතයේ එන පහත පාද්‍ය පාදවල එකී ජන්දසට අනුරුප ව න, න, න, ජ යන ගණ අවසානයේ ගුරුවක් බැහිත් (|_ _ | _ _ | _ _ | _ _ |) යෙදී තිබේ.

"සසර කතර මිහිර සොයා ඇදී - මලක විලක මහද ලැගුම් ගනී"
"ක්විද ඔබය නිරිදු මනෝ ලෙන් - ඔබට සෙවන සදුම් මගේ
පැලෙ"⁸²

"වියෝ ගී" නම් ගිතයේ අන්තරා කොටස්වල ප්‍රථම පාදද්වය අතිජගතී ජන්දසට අනුරුප ව ජ, ම, ර, ය යන ගණ අවසානයට ගුරක් යෙදෙන පරිද්දෙන් (|_ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ |) මහු රචනා කොට තිබේ.

"අතිනයේ මායා රු කැඩී එදියාවී
අනාථ වූ මා දැසේ කතා නීමාවේවී"
"අනාගතේ සීනේ නෑ මෙදා සැබැඳු වන්නේ
මිලාන වූ ආකාසේ අලේ පැතුම් පාවේ"⁸³

රමුකන සිද්ධාර්ථ හිමි රචනා කළ "සසර දනවිවේ" නම් ගිතයේ පළමු අන්තරා කොටසේ අතිජගතී ජන්දසට අනුරුප ව න, ජ, න, බ යන ගණ අවසානයේ ගුරක් ද (|_ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ |) දෙවන අන්තරා කොටසේ ස, න, ජ, න යන ගණ අවසානයේ ගුරක් ද (|_ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ |) යෙදී ඇති ආකාරය දැක ගත හැකි ය.

"දනිම් හැදින්නෙම් ගුණ තුන් රුවනේ
සරම් සරන්නෙම් සදහම්ඇරනේ"⁸⁴
"මලකින් මලකට පාවන සුවදය
සවනින් සවනට යාවන මිහිරය"⁸⁵

අරිසෙන් අහුබුදු රචනා කළ "ලක් බිමේ සෝවුරෝ" නම් ගියේ සියලු ම ගිත බණ්ඩවල පළමු, දෙවන හා සිවි වන පාද අතිජගතී ජන්දසට අනුව ර, ජ, ර, ජ යන ගණ අවසානයට ගුරක් බැහිත් යෙදෙන පරිද්දෙන් (|_ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ |) රචනා කොට තිබේ. තුන් වන පාදය රචනා වී ඇත්තේ පංක්ති

ඡන්දසට අනුව ර, ය, ජ යන ගණ අවසානයට ගුරක් (| ප_ප | _
ප_ප | _ප_ප |) යෙදෙන පරිදේදනි.

“ආදියේ උදාර විර ලක් පුතුන්ගේ ඒ
රිර පෝර වූ පසින් අපිත් උපන්න මෝ
මේ ඇගත් අපේ - ලක් බිමැයි හැගේ
ලක් පොලෝ කොටා වවා හැනෙමිහ ඒ පසේ
යෝද වැවි අපේ මුතුන්ගේ බාදියෙන් මැවි
මුද සේ දිලේ පොලෝ තෙමා අමා නමා
ඒ රසෙන් යැපී - දැන් ඉතින් අපී
දෙව ලොවක් මවමිහ මේ කයින් මැ ලක්දිවේ”⁸⁸

මහු රවනා කළ “සක්විති කිත් රස” නම් ගිතයේ
ඒවාසද්ධේලකුණ දක්වන පදක විරිතට හා හරතමුනි විග්‍රහ කරන
අතිජගත් ඡන්දසට අනුරුප ව න, න, ස, ස, ග යන පිළිවෙළ (| _
_ | _ _ | _ _ ප | _ _ ප | ප |) යෙදී ඇති අවස්ථාවක් මෙසේ
ය.

“සසිරි අසිරි සිරිනි සිරි ලංකා - අමුල කොමල ලලති සිරි ලංකා
මිහිර රුසිරි කුමරි සිරි ලංකා”⁸⁹

ශ්‍රී වන්දුරත්න මානවසිංහ රවනා කළ “අනාංගායනය” ගිත
නාටකය අවසානයේ එන සමුහ ගායනයේ අතිජගත් ඡන්දසට
අනුරුප ව න, න, බ, ස, ග යන පිළිවෙළ (| _ _ | _ _ | _ _ | _
_ | _ _ ප | ප |) යෙදී ඇති අවස්ථාවක් මෙසේ ය.

“විදැහෙන රතු තොල් යුතු ව අමේදා - මුව මඩුල යැ මේ
පිළෙන සරෝජ්‍ය”⁹⁰

කක්වා ඡන්දස අක්ෂර දහහතර බැඳීන් යුක්ත වන විරිත්වලින්
සමන්විත වේ. සුනිල් ආරියරත්න රවනා කළ “සිහිනය මලක්
උනොන්” නම් ගිතයේ ස්ථායි කොටස අවසානයේ අප්පී ඡන්දසට
අනුරුප ව ජ, ත, න, න යන ගණ පිළිවෙළ අවසන්ත ලසුවක් හා
ගුරක් යෙදෙන සේ (| _ ප | _ ප ප | _ _ | _ _ | _ _ | _ ප |)
ප්‍රබන්ධය වී ඇත්තේ මෙසේ ය.

සිංහල ගේ කාච්ඡයන්හි විද්‍යමාන වන නාට්‍ය ගාස්ත්‍රයට අනුරුප වූ ... 91

“මලක් උනොන් ඒ මල ලොව රුවැති මලයි
දොළක් උනොන් ඒ දොළ ලොව රුවැති දොළයි”⁹¹

දරමසිරි ගමගේ රවනා කළ “පුජා” නම් ගිතයේ පළමු අන්තරා
කොටසේ මුල් දෙපෙළ ගක්වරී ඡන්දසට අනුරුප ව නගණ තුනකින්
හා බගණයකින් පර ව ලසුවක් හා ගුරක් යෙදෙන පරිදේදන් (| _
_ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ ප | _ _ | _ ප |) රවනා වී ඇත.

“මහ මෙර වැනි බර සිතින් උසුලනා - කකුලැලි සමුදුර නෙතින්
සගවනා”⁹⁰

යමුනා මාලිනී පෙරේරා රවනා කළ “දුරස” නම් ගියේ පළමු
අන්තරා කොටසේ එම ඡන්දසට අනුරුප ව ජ, බ, න, න, ගල යන
පිළිවෙළ (| _ ප | _ ප | _ _ | _ _ | _ _ | _ ප |) යෙදී ඇත්තේ
මෙසේ ය.

“සදක් වුනොන් සද තුරුලෙහි සහවුන්ය - විලක් වුනොන් විල
කළඹන තිසරුන්ය

මලක් වුනොන් මල වටකර බමරුන්ය - පෙමක් වුනොන්
රුමය දුකුපූසුමන්ය”⁹¹

සුනිල් සරත් පෙරේරා රවනා කළ “මෙයයි අපේ යුගේ” නම්
ගිය උක්ත ගක්වරී ඡන්දසට අනුරුප ව ජ, ර, ජ, ර, ගල යන
පිළිවෙළ යෙදුණු (| _ ප | _ ප |) පාදවලින් යුක්ත වේ.

“සුරංගනා රුවින් සැදී අනාග දේශීයන්
ගයන්නේ ගි නැගෙයි සියුම් හඩක් ගිතාරයෙන්
සිහින් සිනා තෙපුල් සරින් විරාමයක් නැගී
සිතේ දුකක් ඉවත් ව යයි කැවුල් සුසුම් බිඳී.....”⁹²

අතිශක්වරී ඡන්දස අක්ෂර පසලොසකින් යුක්ත වන්නේ ය.
සුපුකට සිලෝ විරිතක් වන මාලිනී විරිත ද අයන් වනුයේ මෙම
ඡන්දසට ය. න, න, ම, ය, ය යන ගණ පිළිවෙළ යෙදීමෙන් (| _
_ | _ _ | _ ප ප | _ ප ප | _ ප ප |) නාන්දීමුවී හෙවත් මාලිනී
විරිත සැකසෙන අතර සුනිල් ආරියරත්න විසින් රවනා කරන ලද
“මල මට කුමුදෙක් මැයි” නම් ගිතය රවනා වී ඇත්තේ එම විරිතෙනි.

“මම මට කමුදෙක් මැයි ලා සදේ ය එහි ආ
මම මට ගගුලෙක් මැයි සා පිපාසා නිවා ආ
මම මට පහනෙක් මැයි මාසේ පෝදා දිලි ආ
මම මට පහනෙක් මැයි ගිමිසමේහි හමා ආ...”⁹³

යමුනා මාලිනී පෙරේරා රවනා කළ “සංත්‍යුතිය” නම් ගිතය ආරම්භ වී ඇත්තේ අතිශක්වරී ජන්දසට අනුරුප ව නගණ සතරක් අවසානයට රගණයක් (| _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | ප _ ප |) යෙදෙන පරිද්දෙනි.

“සදට කුමති සද අකමැති තාරුකී - මලට කුමති මල අකමැති මාලිනී”⁹⁴

පාදයක් අක්ෂර දහසයක් වන සේ යෙදෙනුයේ අෂ්ටි ජන්දස නම් වේ. සුනිල් ආරියරත්න රවනා කළ “අඩිනික්මන” නම් ගියේ ආරම්භක ගිත බණ්ඩයේ පළමු දෙපෙළ අෂ්ටි ජන්දසට අනුරුප ව ජ, ස, න, බ, ජ යන ගණ අවසානයට ලසුවක් යෙදෙන පරිද්දෙන් (| _ ප _ | _ ප | _ _ | ප _ | _ ප _ | _ |) රවනා වී ඇත.

“ලදාගිර උදාවන උදා තිරු නිදා ගෙන - උදා වන පුරා හඳ සරා සද නිදා ගෙන”⁹⁵

හහු රවනා කළ “මෙලොවින් ඉගිල්ලී” නම් ගියේ ස්ථායි කොටසේ මූල් ජේෂ්වර තුන අෂ්ටි ජන්දසට අනුරුප ව පාදයකට නගණ පහක් හා ගුරක් යෙදෙන පරිද්දෙන් (| _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ |) රවනා වී ඇත.

“වන මැද පතලක පතුලක තුදුටිම් - සයුරෙහි මුතුපර අතරෙහි තුදුටිම්

ගේ කුමු තල බිඳ ගේ මුතු කැට මැද - සොය සොය ගියේ නැ”⁹⁶

ශ්‍රී වන්දුරත්න මානවසිංහ රවනා කළ “සිතාවක රණගුරු” නම් ගිත නාටකයේ එන පහත ගිත බණ්ඩයේ මූල් දෙපෙළ අෂ්ටි ජන්දසට අනුරුප ව ස, බ, ත, ජ, ජ, ග යන පිළිවෙළ යෙදෙන සේ (| _ _ ප | ප _ _ | ප ප _ | _ ප _ | _ ප _ | ප |) රවනා වී තිබේ.

“අවිවාරයි අවිවාරයි මහවාසල මේ රටේ
වැනකී යයි වැනකී යයි රට වැසියගේ ජීවිතේ
දෙවියනි මේ අපරාදේ කවදා කෙළවර වේදෝ”⁹⁷

රුමුකන සිද්ධාර්ථ හිමි රවනා කළ “රු වුණා තවතිමු ද මේ නවාතැන් පොලේ” නම් ගියේ ප්‍රථම අන්තරා කොටස ආරම්භයේ මෙම ජන්දසට අනුරුප ව න, ස, න, බ, ජ, ග යන පිළිවෙළ යෙදෙන සේ (| _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | ප _ | ප _ | _ ප _ | ප |) ප්‍රබන්ධය වී ඇත්තේ මෙසේ ය.

“එක මුවක පෙම කවිය මල්බරය ජීවිතේ
තව මුවක දුක් කවිය ලතැවුල්ය ජීවිතේ”⁹⁸

අත්‍යුත්‍රී ජන්දස සකස් වනුයේ පාදයකට අක්ෂර දහහත බැහින් එක් විමෙනි. සුපුකට සිලෝ විරිනක් වන ශ්‍රීධර (මන්දාත්‍රාන්ත්‍රා) නම් විරින අයත් වනුයේ ද මෙම ජන්දසටයි. ම, බ, න, ත, ග යන පිළිවෙළ යෙදෙන සේ ද දස වන අක්ෂරයෙන් පර ව යති යෙදෙන සේ ද කාචය ප්‍රබන්ධය කිරීමෙන් එම විරින ලැබේ. කාලුයාස ගේ මේසුදුතය ද රවනා වී ඇති එම විරින තුතන ගිත ප්‍රබන්ධ අතර සුලබ ව හමු තොටුවත් දුරශන රත්නායක ප්‍රබන්ධය කළ “දුත ගිතය” නම් සයෙන් කව ලියැලී ඇත්තේ ද ඒ මුල් කොට ගනිමිනි.”⁹⁹

සුනිල් ආරියරත්න විසින් රවනා කරන ලද “දොර කවුල් විවර කරන අරුණ උදයේ” නම් ගිතයේ ස්ථායි කොටස අත්‍යුත්‍රී ජන්දස ආගුයෙන් විරිවිත ය. එහි විෂම පාද න, න, න, න, න, ග යන පිළිවෙළින් ද (| _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | ප |) සමජා බ, න, ජ, න, ග යන පිළිවෙළින් ද (| _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | ප |) යුක්ත වෙයි.

“දොර කවුල් විවර කරන අරුණ උදයේ
සිතළ සුළුග ඔබේ සුවිද රැගෙන හමාවා
නිදි යහන දෙනෙනත නිසල කරන මොහොතේ
රු ගන අදුර ඔබේ සිහින මසින සදාවා”¹⁰⁰

පාදයකට අක්ෂර දහඟට බැහින් යෙදෙනුයේ ධෘති ජන්දස නමින් ද අක්ෂර දහනවය බැහින් යෙදෙනුයේ අතිධාති ජන්දස නමින් ද හැදින්වේ. යමුනා මාලිනී පෙරේරා රවනා කළ “ආදරය” නම් ගියේ පළමු අන්තරා කොටසේ 1, 3, 4 යන පාද අතිධාති ජන්දසට අනුරුප ව ජගණ දෙකක්, බගණයක්, රගණයක්, නගණයක්,

ජගණයක් හා ගුරක් යෙදෙන පරිද්දෙන් (| _ එ _ | _ එ _ | එ _ |
ප _ එ | _ _ | _ එ | එ |) රවනා වී ඇත.

“නැගෙයි උදයෙන් ගිලෙයි සයුරින් සැබියි ඉරමල ආදරේ
ඇදෙයි වරුණීන් මැකෙයි සැණෙකින් දිනියි දේදුනු ආදරේ
බලයි සැකයෙන් හඩි රහසින් දැවෙයි තරුකැට ආදරේ
සිනා සගවන් හඩි රහසින් රකියි සඳවත ආදරේ”¹⁰¹

ඇය රවනා කළ “කළුවර යහනට පුන්සද” නම් ගියේ පළමු
අන්තරා කොටසේ අතිධාති ජන්දසට අනුරුප ව න, න, ත, බ, බ,
ස, ග යන පිළිවෙළ (| _ _ | _ _ | එ එ | එ _ | එ _ |
_ _ එ | එ |) යෙදී තිබේ.

“සදකට සද සේමා - සදක් නැත රන් කද නුම් සේමා
රැවකට රැව සේමා - රැවක් නැත පින්රර රැව සේමා”¹⁰²

කාති ජන්දසෙහි දී පාදයකට අක්ෂර විස්සක් බැඟින් යෙදේ.
සුනිල් ආරියරත්න රවනා කළ “ජාතියේ මළගම” යන ගිතයේ එන
ආරම්භක පාදද්වයෙහි කාති ජන්දසට අනුරුප ව ර, න, න, න, න,
න, ලග යන ගණ පිළිවෙළ අවසානයේ ලසුවක් හා ගුරක් බැඟින්
(| එ _ එ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | එ |) යෙදී තිබේ.

“ජාතියේ මළගමට ඔබට ද කරන ඇරුමුම මේ
දේශයේ මළගමට ඔබට ද කරන ඇරුමුම මේ”¹⁰³

පාදයක් අක්ෂර විසි එකකින් යුත්ත වනුයේ ආකාති ජන්දසයි.
අජන්තා රණසිංහ රවනා කළ “තරු අරුන්දති” නම් ගිය ආරම්භ
වනුයේ ප්‍රකාති ජන්දසට අනුරුප ව න, ර, න, ර, න, ර, ස (| _ _
_ | එ _ එ | එ _ | එ _ | එ _ | එ _ |) යන ගණ
පිළිවෙළ යෙදුණු පාදද්වයෙහිනි.

“තරු අරුන්දති මණි පහන් නිවා දුර තිසොල්මනේ හිදිනා
මග වනස්පති ලිය ලද්දේකින් පිනි පොදුක් සෙමෙන් සලනා”¹⁰⁴

ආකාති ජන්දස අක්ෂර විසි දෙකකින් ද, ව්‍යාපෘති ජන්දස
අක්ෂර විසි තුනකින් ද යුත්ත වේ. ධර්මසිර ගමගේ රවනා කළ “
ආදර ප්‍රජාසන්” නම් ගියේ ආරම්භක කොටස රවනා වී ඇත්තේ

සිංහල ගේ කාචායන්හි විද්‍යාමාන වන නාට්‍ය ශාස්ත්‍රයට අනුරුප වූ ... 95

විකාති ජන්දසට අනුව බ, ත, ත, ය, ජ, ර, ජ යන ගණ අවසානයේ
ගුරු දෙකක් (| එ _ | එ එ | එ එ | එ _ |
_ | එ _ | එ |) යෙදෙන පරිද්දෙනි.

“ආදර ප්‍රජාසන් ආදර ප්‍රජාසන් ඔබයි මගේ කුසුම් කමාරි
ආදර ප්‍රජාසන් ආදර ප්‍රජාසන් මමයි ඔබේ කුසුම් මතාලි”¹⁰⁵

ශ්‍රී වන්දුරත්න මානවසිංහ රවනා කළ “සිතාවක රණගුරු”
නම් ගිත නාටකය අවසානයේ එන පහත ගිය විකාති ජන්දසට
අනුරුප ව න, ජ, න, ජ, න, ප, න, ලග යන පිළිවෙළින් (_ _ |
_ | එ _ | _ _ | _ | එ _ | _ _ | _ | එ _ | _ | එ |) යුත්ත වෙයි.

“විජයතු රාජ විජයතු රාජ බල යස තේජ ලොව පතුරා
මුළ මනු රාජ කුල දින රාජ ලෙස සුවිරාජ එක පැහැරා
විජයතු රාජ සිහ මහ රාජ බල යස තේජ ලොව පතුරා
රැපු ගජ රාජ මත සිහ රාජ බල දින රාජ කුල ඉපුරා”¹⁰⁶

සංකාති ජන්දස අක්ෂර විසි හතරකින් ද, අතිකාති ජන්දස
අක්ෂර විසිපහකින් ද සමන්විත වන්නේ ය. සුනිල් ආරියරත්න රවනා කළ “පාට පාට හිනයක්” නම් ගියේ අන්තරා කොටසේ
අතිකාති ජන්දසට අනුව ර, ජ, ත, ර, ය, ජ, ර, ර යන පිළිවෙළ
යෙදෙන පරිදි (| එ _ එ | එ _ |
_ | එ _ | එ |) රිත ය.

“සිත ර නිලම්බරේ පා වෙනා වලාකුලේ හැරි හැරි පායනා
තාරකාව

පාඨ වේතනා ගගේ පාවෙනා නෙත්ම මලේ රේණුවේ
සිනාසේනා ගිතිකාව
සේක රාව රැල් බිඳි වාළුකා තලේ හැඹි සැමදා ලැගුම් සේවු
වේදනාව

දැස සේ සිනා සිසි ර දිවා හමද් මැංු සාරදාවකාගයේ
මාලිගාව”¹⁰⁷

පාදයක් අක්ෂර විසිහෙයි වනුයේ උත්කාති ජන්දස නම් වේ.
කමාරතුග මුනිදාස රවනා කළ “සුකොමල අකුරින්” නම් ගියේ
පාද එක් ව ලියා දක්වන කළ උත්කාති ජන්දසට අනුරුප ව න, න,

බ, න, ජ, න, ස, න, ලග යන පිළිවෙළ (| _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ |) ලැබේ.

“සුකොමල අකුරින් බදලොල මිහිරින් තොප හළ බැහැරීන් හෙළ බස’පේ
මහ විරු නිරිදුන් මහ පිචි කිවිදුන් මහ යුද මිහිදුන් හෙළ රස’පේ
වට කළ සයුරින් සුලකළ අයුරින් ලො පතළ රැසිරින් හෙළ
දෙස’පේ

නොතබන අඩු තැන් නොපතන වැඩි තැන් නොලබන සම
තැන් තෙරුවන’පේ”¹⁰⁸

පාදයක අක්ෂර සංඛ්‍යාව විසිනයට වඩා වැඩි වන විරිත් හරත මුනි හදුන්වා ඇත්තේ “මාලා වංත්ත” යන නාමයෙනි. සුතිල් ආරියරත්න රවනා කළ “දෙවියන් විසින් දුන් පැවුරක් ලෙසින්” නම් ගියේ අන්තරා කොටස් දෙක එක් ව ලියා දැක් වූ කළ අක්ෂර 29කින් යුත්ත වන මාලා වංත්තයට අනුව ස, ජ, ජ, බ, ර, ත, බ, ර, ස, ලග යන පිළිවෙළ යෙදෙන සේ (| _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ |) රවනා වී ඇති බව පෙනේ.

“කළලේ උපන් කොද මල් කැලේ පොබයා සිහිල් පිත්තෙන් දෙවු තරිදුන් ඔබයි ප්‍රියයාණනී
රණවිම වැදි සතුරන් දිනා වියවුල් තැසු විෂ්තේ මගේ නිරිදුන්
ඔබයි ප්‍රියයාණනී”¹⁰⁹

මහු රවනා කළ “හන්තාන අඩවියේ” නම් ගිතයේ ස්ථායි කොටස අක්ෂර 33ක් වන මාලා වංත්තයට අනුව ත, න, බ, න, න, න, ජ, ය, ත, බ, ස යන ගණ පිළිවෙළ යෙදෙන සේ (| _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ |) රවනා වී ඇති.

“හන්තාන අඩවියේ මැයුරු කුල්ණු සුදු සඳහන්තලා පිස මේ
එන්තේ ප්‍රෝමයේ සුවද නොවේ
හන්තාන අඩවියේ කුසුම වුදු තුරු සිරස නමා ගෙන මේ
එන්තේ ප්‍රෝමයේ සුවද නොවේ”¹¹⁰

සිංහල ගේ කාචයන්හි විදාහමාන වන නාට්‍ය ශාස්ත්‍රයට අනුරුප වූ ... 97

යමුනා මාලිනී පෙරේරා රවනා කළ “පුරාතිතය” නම් ගිතයේ පලමු අන්තරා කොටස රවනා වී ඇත්තේ පාදයක් අක්ෂර 35ක් වන මාලා වංත්තයට අනුව බ, න, ජ, න, බ, න, ජ, න, ය, ර, ස යන ගණ අවසානයට ලස්සවක් හා ගරක් (| _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ |) යෙදෙන පරිදිදෙනි.

“සාගරය මොන තරම් ගැමුරු ද - සාගරය මොන තරම් සොමුරු ද
තොදුන් බේ මාංවෝ - ඇත සාගරේ
ආදරය මොන තරම් ගැමුරු ද - ආදරය මොන තරම් සොමුරු ද
තොදුන් බේ පෙම්වතුන් - ඇත ලෝකයේ”¹¹¹

සමවාත්තවල දී ඉහත සඳහන් කොට ඇති බොහෝ තිද්රිගනවල දී මෙන් පාද සතර ම සමාන ව යෙදෙන නමුදු විෂම වංත්තවල පාද සතර එකිනෙකට වෙනස් වන ලෙසින් ද අර්ධසම වංත්තවල දී පදනයේ පාද දෙක බැහිත් සමාන ව යෙදෙන ලෙසින් ද පබදිනු ලැබේ. නාට්‍ය ශාස්ත්‍රයේ ද අර්ධසම වංත්ත විග්‍රහ කෙරීනි. සුතිල් ආරියරත්න ලියු පහත ගිතයේ ආරම්භක ගිත කණ්ඩය අඩසම සිලෝ විරිතක් අනුව ලියැවී තිබේ. එහි විෂම පාද ත්‍රිත්වුප් ජන්දසට අනුව ස, ස, න, ලග යන ගණ හා ලස්ස-ගුරු පිළිවෙළින් (| _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ |) ද සමපාද අනුත්වුප් ජන්දසට අනුව ස, ර, ගෙ යන පිළිවෙළින් (| _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ |) ද යුත්ත වේ.

“යුගයෙන් යුගයේ ඔබ දුටුවා - සසරේ තීර්ථ යාත්‍රාවේ
වෙරලින් වෙරලේ ඔබ දුටුවා - සසරේ තීර්ථ යාත්‍රාවේ”¹¹²

සුතිල් ආරියරත්න විසින් රවනා කරන ලද “පත් දුකින් අත් මිදේවා” නම් ගිතයේ ස්ථායි කොටස රවනා වී ඇත්තේ ගක්වරී හා උෂ්ණීක් ජන්දස් ඇසුරු කොට ගත් අඩසම විරිතකිනි. එහි විෂම පාද ර, න, බ, න යන ගණ පිළිවෙළ අවසානයේ යෙදෙන්නා වූ ගුරු දෙකකින් (| _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ |) ද, සමපාද රගණ දෙකකින් ඉක්විනි ව යෙදෙන්නා වූ ගරක් (| _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ | _ _ |) ද යුත්ත වෙයි.

“සෙන් පිරිත් ගන වලා ගගනත මුදුන් වී - මෙන් සිතින් ලෝ බලාවා

ලත් නුවන් පල ලබා කදුලැලී තරන් වී - පත් දුකින් අත් මිදේවා”¹¹³

සුතිල් ආරියරත්න ම “හුලවාලි” විත්පටයට රවනා කළ “කළගෙදින් දුම්බර කදු වැටියේ” නම් ගිතයේ අන්තරා කොටස් රවනා කොට ඇත්තේ අඩස්ම සිලෝ විරින් ඇසුරු කොට ගනිමිනි. පලමු අන්තරා කොටස විෂම පාද ත්‍රිෂ්ටුප් ජන්දසට අනුව ස, ජ, ජ, ග (| _ _ ප _ ප | _ ප | ප ප |) යන පිළිවෙළින් හා සමඟාද උෂ්ණික් ජන්දසට අනුව ර, ත, ග (| ප _ ප | ප ප _ | ප |) යන පිළිවෙළින් යෙදී ඇති.

“වන ලන්ද හැංගණු මූණු පොකිඩ් - කොළ වෙසි ගම්මන්ඩියේ ගහ වැළැ පිළි සුවදින් පිරිලා - පෙම් කෙලී වැවි කණ්ඩියේ”¹¹⁴

එහි දෙවන අන්තරා කොටසහි විෂම පාද ජගත් ජන්දසට අනුව ස, ජ, ජ, බ යන පිළිවෙළින් (| _ _ ප | _ ප | _ ප | _ ප |) සහ සමඟාද අනුෂ්ටුප් ජන්දසට අනුරුප ව ර, ස, ලග (| ප _ ප | _ ප | _ ප |) යන පිළිවෙළින් ද යුක්ත වෙයි.

“දඹ රත්තරං හැඩ දා සොදින් කළ - රුපයක් ඇමුමක් වගයි ඔහෙ ඇස් වහක් නැත හෝ වහක් නැත - ආකහේ තරුවක් වගයි”¹¹⁵

අජන්තා රණසිංහ රවනා කළ “යාභවේ හිතින් අඩන්නෙපා” නම් ගියේ අන්තරා කොටස් රවනා වී ඇත්තේ අඩස්ම සිලෝ විරින් අනුව ය. ඒවායේ පලමු හා දෙවන පාද උෂ්ණික් ජන්දසට අනුරුප ව ර, ජ, ග යන පිළිවෙළින් (| ප _ ප | _ ප | _ ප |) ද තෙවන, සිව්වන පාද බෘහත් ජන්දසට අනුරුප ව ර, ජ, ර යන පිළිවෙළින් (| ප _ ප | _ ප | _ ප |) ද යුක්ත වෙයි.

“ලෝ උපන් දිනේ පටන් - ප්‍රේම වේදනා සුසුම් වැශි කුණාවු සිත මාරුතේ - යොවනේ තසාලු යාභවේ සැමු ප්‍රේමවත්තයින් - ර දිවා ගැඹු නෙතින් බිංදු බිංදු ඇත පාවෙලා - ඒ උදාර ආදරේ අමා”¹¹⁶

ධර්මසිර ගමගේ රවනා කළ “වන්දන ඇල්ලන් නාලා” නම් ගිතයේ ආරම්භක හිත බණ්ඩයේ පුර්වාර්ධය උෂ්ණික් ජන්දසට අනුව බ, ඡ යන ගණ අවසානයට ගුරක් යෙදෙන පරිද්දෙන් (| ප

_ | ප ප ප | ප | ද අපරාධය අනුෂ්ටුප් ජන්දසට අනුව බ, ස යන ගණ අවසානයට ගුරු දෙකක් යෙදෙන පරිද්දෙන් (| _ _ |
_ | ප | ප ප | ද රවනා වී තිබේ.

“වන්දන ඇල්ලන් නාලා - අංජන මල් මී ගාලා හැංගණ බණ්ඩා ආවා - ලස්සන රහසක් කිවා”¹¹⁷

ඒහු රවනා කළ “මිටියාවතේ පිළිරුව” නම් ගියේ ස්ථායි කොටස විෂම පාද අතිජගතී ජන්දසට අනුරුප ව න, ය, න, ජ යන ගණ අවසානයට ලසුවක් යෙදෙන පරිද්දෙන් (| _ _ _ | ප ප |
_ _ _ | _ ප | _ | ද සමඟාද බෘහත් ජන්දසට අනුරුප ව ජ, බ, ස යන ගණ යෙදෙන යෙදෙන පරිද්දෙන් (| _ ප _ | ප _ | _ _ | ප | ද රවනා වී තිබේ.

“කඹවර නින්දෙන් අවධිව මා දුටු - උදැසනයි ඔබ ලදුනේ කඹවර යාමෙන් අවධිව මා දුටු - වසන්තයි ඔබ ලදුනේ”¹¹⁸

යමුනා මාලිනී පෙරේරා රවනා කළ “සමිද” නම් ගියේ දෙවන අන්තරා කොටස් පලමු දෙපෙළ පංක්ති ජන්දසට අනුරුප ව ජගත් දෙකක් හා බගණයක් අවසානයට ගුරක් යෙදෙන පරිද්දෙන් (| _ ප | _ ප | _ ප | _ ප | ද අග දෙපෙළ ත්‍රිෂ්ටුප් ජන්දසට අනුරුප ව ජගත් දෙකක් හා තාගණයක් අවසානයට ලසුවක් හා ගුරක් යෙදෙන පරිද්දෙන් ද (| _ ප | _ ප | _ _ | _ ප |) රවනා වී තිබේ.

“තමන් සතු දේ නොදින් වඩවා - උනුත් සතු දේ කඩා වඩවා තමන් කුවුදැයි නොදැන දුවනා - ලැබූ දිවියේ අරුත නොදැනා”¹¹⁹

මේ ආකාරයට සංස්කෘත ග්ලෝකවලට සමාන වූ ජන්දස් ලක්ෂණ නුතන සිංහල ගේ කාචයන්හිදී දක්නට ලැබේ. ජන්දස පිළිබඳ පාපුල ව හැඳුරීමෙන් ලත් ඩික්ෂණයට අනුව ශ්‍රී වන්දුරත්න මානවසිංහ, සුතිල් ආරියරත්න වැනි ගිත රවකයන් තම නිර්මාණවල අර්ථය හා රසය තීවු කෙරෙන සේ එවැනි ලක්ෂණ හිතාමතා ම එක් කර ගන්නට ඇති තමුදු ඒ පිළිබඳ එවැනි හැඳුරීමක් නොකළ ඇතැම් රවකයන් ගේ නිර්මාණවලට එබදු සමානතා සහජයෙන් ම පිවිසෙන්නට ඇති. ඒ කෙසේ වුවත් ස්වභාව දර්මයේ රිද්මයන් ආශ්‍රිත කොට ගනිමින් සංස්කෘත ජන්දස්කාරයන් බිංහි කළා වූ ඇතැම්

කාච්‍ඡාකාති තුතන ගිත රචනයන් ගේ ආකෘතිවලට ද සමාන වීමෙන් පැහැදිලි වනුයේ එක හා සමාන වූ රිද්මයන් යුගයෙන් යුගයට තව්‍යිකරණය වෙමින් පවතින බවයි. එබැවින් පොදුවේ ගත් කළ සිංහලයේ දුරුලත ව යෙදෙනැයි කිව හැකි සතු සිලෝ විරිත් පවා සිංහල ගිත පිළිබඳ අධ්‍යායනයේදී වැදගත් වන ආකාරය මෙමගින් පැහැදිලි කොට ගත හැකි වේ.

ආන්තික සටහන්:

- 1 නාට්‍ය ශාස්ත්‍රය (II), වෛශ්‍රෝත මාරසිංහ පරිවර්තනය, ගොඩගේ, කොළඹ, 2004, පි. xv
- 2 තිලකසිරි, ජයදේව, සංස්කෘත සාහිත්‍යය, කොළඹ 1999, පි. 06
- 3 එම, පි. 07
- 4 වෘත්තරත්නාකරය, ශ්‍රී සිලස්කන්ධාහිඛාන ස්ථාවර (සංස්.), විද්‍යාවිශ්‍රාත යන්ත්‍රාලය, අලුත්ම, 1915, පි. 108
- 5 එකනායක, ප්‍රංශ්‍යාන්ත්‍රාලය, විරන්තන සිංහල සාහිත්‍ය විවාර වින්තනයේ විකාසනය, කොළඹ, 1999, පි. 02
- 6 එම, පි. 144
- 7 නා. ගා. II., පි. 139
- 8 නා. ගා. II., පි. 187
- 9 නා. ගා. II., පි. 146
- 10 නා. ගා. II., පි. 139
- 11 නා. ගා. II., පි. 150
- 12 නා. ගා. II., පි. 144
- 13 නා. ගා. II., පි. 144
- 14 නා. ගා. II., පි. 147
- 15 නා. ගා. II., පි. 151-152
- 16 නා. ගා. II., පි. 148
- 17 නා. ගා. II., පි. 187-203
- 18 මෙම ලිපියේ ජන්දස් ප්‍රස්තාර කොට ඇත්තේ සිංහල කුමයට අනුව ය. සංස්කෘතයේ දි ලපු-ගුරු හඳුන්වනුයේ එම සංකේත මාරු කොට ගෙනිමිනි.
- 19 ආරියරත්න, සුනිල්, නවාතැන්පොල, ගොඩගේ, කොළඹ, 1999, පි. 43
- 20 සිද්ධාර්ථ හිමි, රුමුකන, සංසාර අපි, කොට්‍රාව, 2005, පි. 100
- 21 හේරත්, සමන්ත සහ වෙන්තසිංහ, සමුද්‍ර, අජන්තා ගිතාවලී, ගොඩගේ, කොළඹ, 2002, පි. 198
- 22 එම, 2002, පි. 221
- 23 එම, පි. 301
- 24 ආරියරත්න, සුනිල්, නවාතැන්පොල, ගොඩගේ, කොළඹ, 1999, පි. 64
- 25 ආරියරත්න, සුනිල්, ආ හිරු දහසක්, දායාවංශ ජයකාච්, (වර්ෂ රහිතයි), පි. 42

- 26 ආරියරත්න, සුනිල්, තනි යහනේ දි දායාවංශ ජයකාච් සහ සමාගම, කොළඹ, 1981, පි. 88
- 27 මාලිනි, නන්දා, හි තනු නිරමාණ, ගොඩගේ, කොළඹ, 2001, පි. 29
- 28 හේරත්, සමන්ත සහ වෙන්තසිංහ, සමුද්‍ර, අජන්තා ගිතාවලී, ගොඩගේ, කොළඹ, 2002, පි. 126
- 29 එම, පි. 153
- 30 එම, පි. 220
- 31 එම, පි. 232
- 32 ගමගේ, ධරුමසිරි, සුලං කුරුල්ලේල්, ගොඩගේ, කොළඹ, 1989, පි. 46
- 33 සිද්ධාර්ථ හිමි, රුමුකන, සංසාර අපි, කොට්‍රාව, 2005, පි. 124
- 34 කුඩාලිගම, ගිතනාත්, සුලං කොඩ්බයක, තරංශ ප්‍රින්ටර්ස්, මහරගම, 1998, පි. 29
- 35 අනුරූප, අජන්තායේ, අනු අගු දිලි වන මල්, ගොඩගේ, කොළඹ, 1987, පි. 36
- 36 එම, පි. 138
- 37 ආරියරත්න, සුනිල්, මානවසිංහ ගිත නිබන්ධ, රජයේ මුදුන දෙපාර්තමේන්තුව, 1991, පි. 179
- 38 ආරියරත්න, සුනිල්, නවාතැන්පොල, ගොඩගේ, කොළඹ, 1999, පි. 88
- 39 සිද්ධාර්ථ හිමි, රුමුකන, සසර දනාවිව, කොට්‍රාව, 2006, පි. 95
- 40 හේරත්, සමන්ත සහ වෙන්තසිංහ, සමුද්‍ර, අජන්තා ගිතාවලී, ගොඩගේ, කොළඹ, 2002, පි. 232
- 41 එම, පි. 257
- 42 ගමගේ, ධරුමසිරි, සුලං කුරුල්ලේල්, ගොඩගේ, කොළඹ, 1989, පි. 19
- 43 අල්විස්, ප්‍රේමකිරිත් ද, සිඛින සතක්, ගොඩගේ, කොළඹ, 1998, පි. 56
- 44 සිද්ධාර්ථ හිමි, රුමුකන, සංසාර අපි, කොට්‍රාව, 2005, පි. 91
- 45 ආරියරත්න, සුනිල්, මානවසිංහ ගිත නිබන්ධ, රජයේ මුදුන දෙපාර්තමේන්තුව, 1991, පි. 65
- 46 සිද්ධාර්ථ හිමි, රුමුකන, සසර දනාවිව, කොට්‍රාව, 2006, පි. 95
- 47 ආරියරත්න, සුනිල්, නවාතැන්පොල, ගොඩගේ, කොළඹ, 1999, පි. 75
- 48 හේරත්, සමන්ත සහ වෙන්තසිංහ, සමුද්‍ර, අජන්තා ගිතාවලී, ගොඩගේ, කොළඹ, 2002, පි. 119
- 49 එම, පි. 195
- 50 එම, පි. 223
- 51 එම, පි. 350
- 52 පෙරේරා, යමුනා මාලිනි, ආදරය සුනිදර වරදකි, සාර ප්‍රකාශන, කොට්‍රාව, 2000, පි. 44
- 53 එම, පි. 78
- 54 ආරියරත්න, සුනිල්, ආ හිරු දහසක්, දායාවංශ ජයකාච්, (වර්ෂ රහිතයි), පි. 31
- 55 හේරත්, සමන්ත සහ වෙන්තසිංහ, සමුද්‍ර, අජන්තා ගිතාවලී, ගොඩගේ, කොළඹ, 2002, පි. 250
- 56 එම, පි. 289
- 57 ගමගේ, ධරුමසිරි, සුලං කුරුල්ලේල්, ගොඩගේ, කොළඹ, 1989, පි. 20

- 58 සිද්ධාර්ථ හිමි, රඩුකන, සඳ තරු මල්, සුරස ප්‍රකාශකයෝ, කොළඹ, 2004, පි. 31
- 59 පෙරේරා, යමුනා මාලිනි, ආදරය සූන්දර වරදකි, සාර ප්‍රකාශන, කොට්ඨාව, 2000, පි. 01
- 60 විලේසිංහ, රත්න ප්‍රි, සුදු තෙනම, ගොඩගේ, කොළඹ, 1993, පි. 24
- 61 අභ්‍යඛ්‍යාද, අරිසෙන්, අතු අගැ දිලි වන මල්, ගොඩගේ, කොළඹ, 1987, පි. 34
- 62 ආරියරත්න, සුනිල්, තනි යහනේ දී දායාවංශ ජයකොට්‍යා සහ සමාගම, කොළඹ, 1981, පි. 68
- 63 ආරියරත්න, සුනිල්, මානවකිංහ නිත නිබන්ධ, රජයේ මුදුණ දෙපාර්තමේන්තුව, 1991, පි. 152
- 64 ආරියරත්න, සුනිල්, ලා තිරු දහසක්, දායාවංශ ජයකොට්‍යා, (වර්ෂ රහිතයි), පි. 89
- 65 එම, පි. 49
- 66 හේරත්, පමන්ත සහ වෙන්තසිංහ, සමුද්‍ර, අරන්තා ගිතාවලී, ගොඩගේ, කොළඹ, 2002, පි. 215
- 67 එම, පි. 250
- 68 එම, පි. 350
- 69 සිද්ධාර්ථ හිමි, රඩුකන, සංසාර අපි, කොට්ඨාව, 2005, පි. 52
- 70 එම, පි. 96
- 71 පෙරේරා, යමුනා මාලිනි, ආදරය සූන්දර වරදකි, සාර ප්‍රකාශන, කොට්ඨාව, 2000, පි. 11
- 72 එම, පි. 44
- 73 විලේසිංහ, රත්න ප්‍රි, ඉරබලු තරුව, ගොඩගේ, කොළඹ, 1998, පි. 92
- 74 ආරියරත්න, සුනිල්, මානවකිංහ නිත නිබන්ධ, රජයේ මුදුණ දෙපාර්තමේන්තුව, 1991, පි. 186
- 75 කුබිලිගම, තිතනාත්, සුදු තොවයක, තරංශ ප්‍රින්ටර්ස්, මහරගම, 1998 පි. 66
- 76 ආරියරත්න, සුනිල්, ලා තිරු දහසක්, දායාවංශ ජයකොට්‍යා, (වර්ෂ රහිතයි), පි. 85
- 77 ආරියරත්න, සුනිල්, තනි යහනේ දී දායාවංශ ජයකොට්‍යා සහ සමාගම, කොළඹ, 1981, පි. 17
- 78 ආරියරත්න, සුනිල්, ලා තිරු දහසක්, දායාවංශ ජයකොට්‍යා, (වර්ෂ රහිතයි), පි. 39
- 79 ආරියරත්න, සුනිල්, තුවු ප්‍රඩිරු, ගොඩගේ, කොළඹ, 1994, පි. 34
- 80 ගමගේ, ධර්මසිරි, සුදු තුරුල්ලෝ, ගොඩගේ, කොළඹ, 1989, පි. 58
- 81 ආරියරත්න, සුනිල්, තවතැන්පොල, ගොඩගේ, කොළඹ, 1999, පි. 74
- 82 ආරියරත්න, සුනිල්, ලා තිරු දහසක්, දායාවංශ ජයකොට්‍යා, (වර්ෂ රහිතයි), පි. 31
- 83 ආරියරත්න, සුනිල්, තනි යහනේ දී දායාවංශ ජයකොට්‍යා සහ සමාගම, කොළඹ, 1981, පි. 25
- 84 සිද්ධාර්ථ හිමි, රඩුකන, සඳ තරු මල්, සුරස ප්‍රකාශකයෝ, කොළඹ, 2004, පි. 15
- 85 එම, පි. 15
- 86 අභ්‍යඛ්‍යාද, අරිසෙන්, අතු අගැ දිලි වන මල්, ගොඩගේ, කොළඹ, 1987, පි. 31
- 87 අභ්‍යඛ්‍යාද, අරිසෙන්, අතු අගැ දිලි වන මල්, ගොඩගේ, කොළඹ, 1987, පි. 34

- 88 ආරියරත්න, සුනිල්, මානවකිංහ නිත නිබන්ධ, රජයේ මුදුණ දෙපාර්තමේන්තුව, 1991, පි. 193
- 89 ආරියරත්න, සුනිල්, ලා තිරු දහසක්, දායාවංශ ජයකොට්‍යා, (වර්ෂ රහිතයි), පි. 53
- 90 ගමගේ, ධර්මසිරි, සුදු තුරුල්ලෝ, ගොඩගේ, කොළඹ, 1989, පි. 51
- 91 පෙරේරා, යමුනා මාලිනි, ආදරය සූන්දර වරදකි, සාර ප්‍රකාශන, කොට්ඨාව, 2000, පි. 56
- 92 පෙරේරා, සුනිල් සරත්, පද්ම කට්ටකය, දිපානි, තුළුගේගාව, 1985, පි. 82
- 93 ආරියරත්න, සුනිල්, තුවු ප්‍රඩිරු, ගොඩගේ, කොළඹ, 1994, පි. 47
- 94 පෙරේරා, යමුනා මාලිනි, ආදරය සූන්දර වරදකි, සාර ප්‍රකාශන, කොට්ඨාව, 2000, පි. 47
- 95 ආරියරත්න, සුනිල්, තනි යහනේ දී දායාවංශ ජයකොට්‍යා සහ සමාගම, කොළඹ, 1981, පි. 20
- 96 ආරියරත්න, සුනිල්, තනි යහනේ දී දායාවංශ ජයකොට්‍යා සහ සමාගම, කොළඹ, 1981, පි. 34
- 97 ආරියරත්න, සුනිල්, මානවකිංහ නිත නිබන්ධ, රජයේ මුදුණ දෙපාර්තමේන්තුව, 1991, පි. 156
- 98 සිද්ධාර්ථ හිමි, රඩුකන, සසර දනවිව, කොට්ඨාව, 2006, පි. 40
- 99 රත්නායක, දරුනා, දුන නිතය, එල්ලක්කල, 2004
- 100 ආරියරත්න, සුනිල්, තුවු ප්‍රඩිරු, ගොඩගේ, කොළඹ, 1994, පි. 44
- 101 පෙරේරා, යමුනා මාලිනි, ආදරය සූන්දර වරදකි, සාර ප්‍රකාශන, කොට්ඨාව, 2000, පි. 19
- 102 එම, පි. 76
- 103 ආරියරත්න, සුනිල්, තවතැන්පොල, ගොඩගේ, කොළඹ, 1999, පි. 76
- 104 හේරත්, පමන්ත සහ වෙන්තසිංහ, සමුද්‍ර, අරන්තා ගිතාවලී, ගොඩගේ, කොළඹ, 2002, පි. 291
- 105 ගමගේ, ධර්මසිරි, සුදු තුරුල්ලෝ, ගොඩගේ, කොළඹ, 1989, පි. 22
- 106 ආරියරත්න, සුනිල්, මානවකිංහ නිත නිබන්ධ, රජයේ මුදුණ දෙපාර්තමේන්තුව, 1991, පි. 163
- 107 මාලිනි, නන්දා, හි තනු නිර්මාණ, ගොඩගේ, කොළඹ, 2001, පි. 29
- 108 ආරියරත්න, සුනිල්, මානවකිංහ නිත නිබන්ධ, රජයේ මුදුණ දෙපාර්තමේන්තුව, 1991, පි. 65
- 109 ආරියරත්න, සුනිල්, තුවු ප්‍රඩිරු, ගොඩගේ, කොළඹ, 1994, පි. 79
- 110 එම, පි. 41
- 111 පෙරේරා, යමුනා මාලිනි, ආදරය සූන්දර වරදකි, සාර ප්‍රකාශන, කොට්ඨාව, 2000, පි. 50
- 112 ආරියරත්න, සුනිල්, තවතැන්පොල, ගොඩගේ, කොළඹ, 1999, පි. 50
- 113 ආරියරත්න, සුනිල්, ලා තිරු දහසක්, දායාවංශ ජයකොට්‍යා, (වර්ෂ රහිතයි), පි. 62
- 114 එම, පි. 92
- 115 එම, පි. 92

- 116 හේරත්, සමන්ත සහ වෙත්තසිංහ, සමුද්‍ර, අජන්තා ගිතාවලී, ගොඩගේ, කොළඹ, 2002, පි. 223.
- 117 ගමගේ, ධරුමසිරි, සුලං කුරුල්ලෝ, ගොඩගේ, කොළඹ, 1989, පි. 33.
- 118 එම, පි. 47
- 119 පෙරේරා, යමුනා මාලිනි, ආදරය සුන්දර වරදකී, සාර ප්‍රකාශන, කොට්ඨාව, 2000, පි. 01.

ආරුත ග්‍රන්ථ:

ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය:

නාට්‍ය ශාස්ත්‍රය (ද්විතීය හාගය), වෝල්ටර් මාරසිංහ පරිවර්තනය, ගොඩගේ, කොළඹ, 2004.

වෘත්තරත්නාකරය, ශ්‍රී සිලස්කන්ධාහිඛාන ස්ථාවර (සංස්.), විද්‍යාවිශ්‍රාත යන්ත්‍රාලය, අප්‍රේල, 1915.

ද්විතීයික මූලාශ්‍රය:

ඒකනායක, ප්‍රංචිකාන්ඩා, විරන්තන සිංහල සාහිත්‍ය විවාර වින්තනයේ විකාශනය, සමවර්තන, කොළඹ, 1999.

තිලකසිරි, ජයදේව, සංස්කෘත සාහිත්‍යය, ගොඩගේ, කොළඹ 1999.

නව නිර්මාණ:

අල්බිස්, ප්‍රේමකිරිත් දී, සිතින සතක්, ගොඩගේ, කොළඹ, 1998.

අභ්‍යුත්ත්, අරිසෙන්, අනු අගු දිලි වන මල්, ගොඩගේ, කොළඹ, 1987.

ආරියරත්න, සුනිල්, තනි යහනේ දී, දෝවංග ජයකොඩි සහ සමාගම, කොළඹ, 1981.

ආරියරත්න, සුනිල්, තුව පඩුරු, ගොඩගේ, කොළඹ, 1994.

ආරියරත්න, සුනිල්, නවාතැන්පොල, ගොඩගේ, කොළඹ, 1999.

ආරියරත්න, සුනිල්, මානවසිංහ ගිත නිබන්ධ, රජයේ මූල්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව, 1991.

ආරියරත්න, සුනිල්, ලා ගිරු දහසක්, දෝවංග ජයකොඩි, (වර්ෂ රහිතයි) කුඩාලිගම, ගිතනාත්, සුලං ගොඩියක, තරංග ප්‍රින්ටරස්, මහරගම, 1998.

ගමගේ, ධරුමසිරි, සුලං කුරුල්ලෝ, ගොඩගේ, කොළඹ, 1989.

පෙරේරා, යමුනා මාලිනි, ආදරය සුන්දර වරදකී, සාර ප්‍රකාශන, කොට්ඨාව, 2000.

පෙරේරා, සුනිල් සරත්, පදම තවාකය, දීපාත්, තුළගොඩි, 1985.

මාලිනි, නන්දා, ගි තනු නිර්මාණ, ගොඩගේ, කොළඹ, 2001.

රත්නායක, දරුණ, දුත ගිතය, එල්ලක්කල, 2004.

විලේසිංහ, රත්න ශ්‍රී, ඉරබු තරුව, ගොඩගේ, කොළඹ, 1998.

විලේසිංහ, රත්න ශ්‍රී, සුදු නෙවුම, ගොඩගේ, කොළඹ, 1993.

සිද්ධාර්ථ නිමි, රණුකන, සංසාරේ අඩි, කොට්ඨාව, 2005.

සිද්ධාර්ථ නිමි, රණුකන, සඳ තරු මල්, සුරස ප්‍රකාශකයෝ, කොළඹ, 2004.

සිද්ධාර්ථ නිමි, රණුකන, සසර දන්විව, කොට්ඨාව, 2006.

හේරත්, සමන්ත සහ වෙත්තසිංහ, සමුද්‍ර, අජන්තා ගිතාවලී, ගොඩගේ, කොළඹ, 2002.